

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت یوحنا زیرے

د ژوندون کلام

۱ کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خدای پاک سره وو او هغه کلام خدای پاک وو، هغه د ازل نه خدای پاک سره وو. ۲ خدای پاک هر څیز د هغه په وسیله پیدا کړل، یو پیدا شوی څیز هم بغیر د هغه نه پیدا نه شو. ۳ او دغه کلام د ژوند سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره نور وو. ۴ او نور په تیاره کښې ځلیږی او تیاره پرې کله هم غالبه نه شوه. ۵ خدای پاک یو سرې راولېږلو چې نوم یې یحیی وو. ۶ هغه د نور د گواهی دپاره راغلو چې ټول خلق د هغه د پیغام په وسیله ایمان راوړی. ۷ هغه په خپله خو نور نه وو خو هغه د نور د گواهی دپاره راغلو. ۸ هغه حقیقی نور دُنیا ته راتلونکې وو کوم چې به په هر یو بنی آدم ځلیږی. ۹ هغه په خپله هغه دُنیا ته راغلو کومه چې هغه پیدا کړې وه خو دُنیا هغه ونه پېژندلو. ۱۰ هغه خپل قوم ته راغلو خو د هغه خپلو خلقو هغه قبول نه کړو. ۱۱ خو کومو خلقو چې هغه قبول کړو او په هغه یې ایمان راوړو نو هغه هغوی ته دا حق ورکړو چې د خدای پاک اولاد شی، ۱۲ داسې اولاد چې نه په فطری طور یا په انسانی خواهشاتو بلکې د خدای پاک نه پیدا شو. ۱۳ نو کلام انسان شو او هغه زموږ په مینځ کښې اوسېدو او موږ د هغه لوی ولیدله، د واحد او د اېک یو زوی لوی، چې د حقیقت او وفاداری نه معمور وی څوک چې د پلار د خوا نه راغلی وی. ۱۴ یحیی د هغه په حقله گواهی وکړه. هغه په جغو وویل چې، ”دا هغه سرې دے چې ما یې ذکر کړے وو چې هغه هغه څوک دے چې زما نه وروستو به راشی خو زما نه به لوی وی ځکه چې هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ ۱۵ ځکه چې موږ ټولو د هغه د ټولې معمورتیا نه په فضل دپاسه فضل وموندلو. ۱۶ ځکه چې شریعت د موسیٰ په وسیله ورکړے شو خو فضل او حقیقت د عیسیٰ مسیح په وسیله راغلل. ۱۷ هیچا هم چرې خدای پاک نه دے لیدلے، بلکې یې د یکې یو نه، څوک چې په خپله خدای پاک دے، چې د پلار د سترگو تور دے. هم هغه موږ ته خدای پاک ښکاره کړو.

د حضرت یحیی گواهی

۱۸ د یحیی گواهی دا وه، چې کله یهودیانو د یروشلم نه امامان او لیویان د دې دپاره ورولبړل چې د هغه نه تپوس وکړی چې، ”تہ څوک یې؟“ ۱۹ هغه صفا وویل او انکار یې ونه کړو چې، ”زه مسیح نه یم.“ ۲۰ نو هغوی ترې تپوس وکړو چې، ”نو تہ بیا څوک یې؟ تہ الیاس یې څه؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”نه، زه هغه نه یم.“ ۲۱ تہ هغه نبی یې څه چې موږ یې په انتظار کښې یو؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”نه.“ ۲۲ بیا هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نو تہ څوک یې؟ ځکه چې موږ چا رالېږلی یو چې هغوی ته جواب ورکړو. نو تہ خپل ځان څه گڼي؟“ ۲۳ هغه ورته جواب ورکړو چې، ”زه په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز یم چې نعرې وهی، د مالک لار نېغه کړی، لکه چې یسعیاہ نبی فرمائیلی ؤو.“ ۲۴ بیا هغه کسان چې فریسیانو رالېږلی ؤو ۲۵ د هغه نه یې تپوس وکړو، ”که نه تہ مسیح یې، نه الیاس یې، نه هغه نبی یې، نو تہ بیا ولې بیتسمه ورکوې؟“ ۲۶ یحیی هغوی ته جواب ورکړو، ”زه په اوبو بیتسمه ورکوم خو ستاسو په مینځ کښې یو کس ولاړ دے چې تاسو هغه نه پېژنئ، ۲۷ هغه هغه څوک دے چې زما نه وروستو راځی او زه د دې جوگه هم نه یم چې د هغه د پېزار تسمې پرانیزم.“ ۲۸ دا ټولې خبرې د بیتعنیاہ په ښار کښې وشوې چې د اُردن بلې غاړې ته دے، چرته چې یحیی بیتسمه ورکوله.

د خدائِ پاک گڏوڙي

٢٩) بله ورځ يحيى وليدل چي عيسى د هغه طرف ته راروان دے. هغه وفرمائيل چي، ”وگورئ، د خدائِ پاک گڏوڙي څوک چي د دنيا گناه په ځان وړي. (٣٠) دا هم هغه دے د چا په حقله چي ما وييلي ؤو چي زما نه به وروستو يو کس راځي څوک چي زما نه لوي دے ځکه چي هغه زما نه مخکښي موجود وو. (٣١) زه په خپله هغه نه پېژنم، خو زه په دې وجه د اوبو سره د بيتسمي ورکولو دپاره راغلم چي هغه بني اسرائيلو ته څرگند شي.“ (٣٢) بيا يحيى دا گواهي ورکړله چي، ”ما روح القدس د آسمان نه لکه د يوې کونترې په شان په راکوزېدو وليدلو چي د هغه سره پاتې شو. (٣٣) ما په خپله دے نه پېژندو، خو هغه چا چي زه يې د اوبو د بيتسمي ورکولو دپاره رالېږلے يم هغه ما ته وفرمائيل، کله چي زما روح په راکوزېدو ويښي او د چا سره پاتې شي نو هم دا هغه کس دے چي په روح القدس به بيتسمه ورکوي. (٣٤) ما دا په خپله وليدل او زه په دې گواهي کوم چي دا د خدائِ پاک غوره کړے شوے دے.“

د حضرت عيسى اولني مريدان

٣٥) په بله ورځ يحيى د خپلو دوو مريدانو سره ولاړ وو (٣٦) چي عيسى يې په خوا کښي تېر شو. يحيى هغه ته وکتل او وې فرمائيل چي، ”دا د خدائِ پاک گڏوڙي دے.“ (٣٧) کله چي هغه دوو مريدانو د هغه دا خبره واورېدله نو عيسى پسي روان شول. (٣٨) عيسى چي په شا وکتل نو وې ليدل چي دوئ هغه پسي روان دي نو هغه ترې تپوس وکړو چي، ”تاسو څه گورئ؟“ هغوي ووييل، ”استاده، ته کوم ځائ پاتې کېږي؟“ (٣٩) عيسى جواب ورکړو چي، ”راشي او وگورئ،“ نو هغوي د هغه سره لاړل او هغه ځائ يې وليدلو چرته چي هغه پاتې کېدو او هغوي نوره ورځ د هغه سره تېره کړله چي دا تېر ماسپښين وو. (٤٠) په هغوي کښي يو اندرياس د شمعون پطروس ورور وو چا چي هغه خبرې واورېدې کومې چي يحيى کړې وې نو بيا هغه عيسى پسي روان شو. (٤١) اول کار چي هغه وکړو هغه دا وو چي خپل ورور شمعون يې وموندلو او هغه ته يې ووييل چي، ”مونږ مسيح موندلے دے.“ (٤٢) نو هغه شمعون عيسى له راوستو. عيسى هغه ته وکتل او وې فرمائيل، ”ته د يوحنا زوي شمعون يې، تا ته به کائفس وييلے کېږي، يعنې پطروس چي معني يې گټ دے.“

د حضرت عيسى فيليپوس او ننتي ايل رابل

٤٣) بله ورځ عيسى گليل ته د تلو نيت وکړو. فيليپوس مخې له ورغلو او ورته يې وفرمائيل چي، ”ما پسي راځه.“ (٤٤) نو فيليپوس د اندرياس او پطروس په شان د بيت صيدا اوسېدونکے وو. (٤٥) فيليپوس ننتي ايل له ورغلو او ورته يې ووييل چي، ”مونږ هغه کس بيا موندلو د چا ذکر چي د موسي په شريعت کښي شوے دے او نبیانو کړے دے، چي هغه د ناصرت عيسى د يوسف زوي دے.“ (٤٦) ننتي ايل په حبرانتيا تپوس وکړو چي، ”ناصرت، ولې په ناصرت کښي هم ښه څيز پېدا کېدے شي څه؟“ فيليپوس جواب ورکړو، ”راشه او په خپله يې وگوره.“ (٤٧) کله چي عيسى ننتي ايل په راتلو وليدلو نو وې فرمائيل، ”دا يو رښتيني بني اسرائيلي دے، په ده کښي هيڅ ټگي نشته.“ (٤٨) ننتي ايل ترېنه تپوس وکړو، ”تا زه څنگه وپېژندلم؟“ عيسى ورته جواب ورکړو، ”ما ته هغه وخت ليدلے وې چي ته لا د اينخر د ونې لاندې وې او فيليپوس لا نه وې رابللے.“ (٤٩) بيا ننتي ايل ووييل، ”استاده. ته د خدائِ پاک زوي يې او ته د بني اسرائيلو بادشاه يې.“ (٥٠) عيسى جواب ورکړو، ”ولې ستا د ايمان د راوړو دغه وجه ده چي تا ته مې وييل چي ته مې د اينخر د ونې لاندې ليدلے وې؟ ته به د دې نه هم لوي لوي کارونه وويني.“ (٥١) بيا هغه وفرمائيل، ”زه تاسو ټولو ته رښتيا وایم چي تاسو به آسمان پرانستے وويني او په

په قانا کښې واده

٢ (١) په درېمه ورځ د گليل په قانا نومې خائ کښې يو واده وو. د عيسی مور هم هلته وه، (٢) او عيسی او د هغه مريدان هم واده ته رابللے شوی وو. (٣) کله چې مے ختم شو نو د عيسی مور هغه ته وويل، ”دوئ سره نور مے نشته.“ (٤) عيسی جواب ورکړو چې، ”مورې، دا زما کار نه دے، زما وخت لانه دے راغلے.“ (٥) خو د هغه مور خادمانو ته وويل، ”هر څه چې دے درته فرمائئ هغه کوئ.“ (٦) هلته د کانی شپږ چاتې خوا په خوا ولاړې وې، دا د يهوديانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره يوه کښې د شلو نه تر دېرشو گيلنو پورې خائ وو. (٧) عيسی خادمانو ته وفرمائيل چې، ”دا چاتې د اوبو نه پکې کړئ.“ او هغه هغوئ تر خولې خولې کړې. (٨) بيا هغه هغوئ ته وفرمائيل چې، ”څه ترې وياسئ او د مېلمستيا مشر له بې يوسئ.“ او هغوئ هم دغسې وکړل. (٩) کله چې د مېلمستيا مشر هغه اوبه وڅښلې نو هغه په ميو بدلې شوې وې. خو هغه ته د دې پته نه وه چې دا د کوم خائ نه راغلی دی اگر چې نوکرانو ته پته وه چا چې اوبه راويستلې وې. نو هغه د واده زلمے راوغوښتو (١٠) او هغه ته يې وويل، ”هر څوک ښه مے اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتي ترڅو چې مېلمانه پوره ماړه شوی نه وی، خو تا خو تر اوسه ښه مے لا ساتلی دی.“ (١١) د گليل په قانا کښې د عيسی دا وپرومبی معجزه او ښه وه چې عيسی پرې خپله لوئی څرگنده کړه، او د هغه مريدانو په هغه ايمان راوړو. (١٢) د دې نه پس عيسی د خپلې مور، وروڼو او مريدانو سره کفرنحوم ښارې ته بشکته لاړو او هغوئ هلته يو څو ورځې ايسار شول.

د خدائ پاک د کور پاکول

(١٣) د يهوديانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عيسی بره يروشلم ته لاړو. (١٤) هلته هغه د خدائ د کور په دربار کښې د غويانو، گيو او د کونترو خرڅوونکي او صرافان په خپلو کُرسو ناست وليدل. (١٥) عيسی د پری کوږه جوړه کړه او د خدائ د کور نه يې سوداگر، گډې او غويان بهر وشړل. هغه د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوئ پېسې يې ونوستلې، (١٦) بيا هغه د کونترو خرڅوونکو ته وفرمائيل، ”دا څيزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مے جوړوئ.“ (١٧) د هغه مريدانو ته د صحيفو دا پېشگوئي راياده شوه، ”ستا د کور غېرت به ما وسوزوی.“ (١٨) بيا يهوديانو عيسی ورتلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ته مونږ ته داسې څه معجزه ښودلے شي چې ته دا ثابت کړې چې دا اختيار تا سره شته؟“ (١٩) عيسی جواب ورکړو چې، ”دا د خدائ کور ونړوئ او زه به يې په درېو ورځو کښې بيا ودروم.“ (٢٠) بيا يهوديانو وويل، ”دا د خدائ کور خو په شپږ څلوېښت کاله کښې جوړ شوے دے، او ته يې راته په درېو ورځو کښې ودروې؟“ (٢١) خو د خدائ د کوم کور ذکر چې عيسی کولو هغه د ده خپل بدن وو. (٢٢) د هغه د بيا راژوندی کېدو نه پس د هغه مريدانو ته راياد شول چې هغه څه فرمائيلی وو نو د هغوئ په صحيفو او د عيسی په وينا يقين راغلو.

حضرت عيسی د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دے

(٢٣) کله چې عيسی د فسح د اختر دپاره په يروشلم کښې دېره وو نو خلقو هغه معجزې وليدې کومې چې هغه ښکاره کړې او دېرو خلقو په هغه ايمان راوړو. (٢٤) خو عيسی په خپله په هغوئ اعتبار نه کولو ځکه چې هغه ټول خلق دېر ښه پېژندل. (٢٥) او د بل چا د پوهولو ضرورت ورته نه وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه ښه خبر وو.

۱) په فریسیانو کښې نیکو دیموس نومې یو سرې وو چې د یهودیانو د جرگې مشر وو. ۲) هغه عیسیٰ له د شپې راغلو او ورته یې وویل چې، ”اُستاز، مونږ ته معلومه ده چې ته هم هغه اُستاز یې چې خدای پاک رالېږلې یې. ځکه چې هیڅوک هم دا معجزې چې ته یې کوې نه شی کولې خو که خدای پاک ورسره مل نه وی.“ ۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی نه شی لیدلې ترڅو چې هغه بیا پېدا نه شی.“ ۴) نیکو دیموس هغه ته وویل، ”نو بیا دا څنگه ممکنه ده چې یو سرې چې بوډا وی نو هغه به بیا څنگه پېدا شی؟ ولې څوک په دوهم ځل د مور گېډې ته ورننوتې شی څه او بیا پېدا کېدې شی؟“ ۵) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه درته رښتیا وایم چې هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی ته نه شی داخلېدې ترڅو چې هغه د اوبو او روح القدس نه پېدا نه شی. ۶) چې د انسان نه پېدا کېږی هغه جسم دے خو چې د روح القدس نه پېدا کېږی هغه روح دے. ۷) زه چې تاسو ته دا ووايم چې تاسو له بیا پېدا کېدل په کار دی نو په دې حېرانېږئ مه. ۸) هوا اخوا ديخوا الوځی. ته د دې آواز خو اورې خو دا نه شې وئیلې چې دا د کومې راځی او چرته ځی. نو دغه حال د هر هغه چا دے چې د روح القدس نه پېدا شوی دی.“ ۹) نیکو دیموس ترې بیا تپوس وکړو، ”دا څنگه ممکنه ده؟“ ۱۰) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ته د یهودیانو لوی اُستاز یې او د دې نه ناخبره یې؟ ۱۱) زه درته رښتیا وایم چې مونږ هغه څه وایو چې څه راته معلوم دی او د هغې گواهی ورکړو چې څه مو لیدلی دی، خو اوس هم تاسو زمونږ گواهی نه منئ. ۱۲) که چرې تاسو زما عام خبرې نه منئ، نو که زه درته آسمانی خبرې وکړم نو تاسو به یې څنگه ومنئ؟ ۱۳) هیڅوک هم چرې آسمان ته نه دے ختلې بې د هغه نه څوک چې د آسمان نه راکوز شو، یعنې ابن آدم. ۱۴) لکه څنگه چې موسیٰ په بیابان کښې مار په ستنې راځوړند کړے وو نو ابن آدم به ضرور هم دغسې وخېژولې شی، ۱۵) دې دپاره چې څوک په هغه ایمان ساتی نو هغه به د تل ژوندون ومومی. ۱۶) خدای پاک د دې دُنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل اېک یو زوی یې هم ورکړو، نو څوک هم چې په هغه ایمان راوړی هلاک به نه شی خو د تل ژوندون به بیا مومی. ۱۷) خدای پاک خپل زوی دُنیا ته د دُنیا د مجرم کولو دپاره را ونه لېږلو بلکې د دې دپاره چې د هغه په وسیله دُنیا بچ شی. ۱۸) څوک چې په هغه ایمان راوړی نو هغه به مجرم نه شی خو چا چې پرې ایمان نه دے راوړے هغه خو د مخکښې نه مجرم شوی دے ځکه چې هغوی د خدای پاک د اېک یو زوی په نوم ایمان رانه وړو. ۱۹) او د مجرم کېدلو سبب دا دے چې دُنیا ته نور راغلو خو خلق د نور په ځای په تیاره کښې خوشحاله وو ځکه چې د هغوی کارونه بد وو. ۲۰) هر څوک چې بد کار کوی نو د نور نه نفرت کوی او نور ته نه راځی د دې دپاره چې د هغوی بدکارونه ښکاره نه شی. ۲۱) خو څوک چې نېک کارونه کوی هغوی رڼا ته راځی دپاره د دې چې دا ترې څرگند شی چې د هغوی کارونه د خدای پاک په وسیله دی.“

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بپتسمه ورکونکے

۲۲) پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لاړو او د هغوی سره هلته د څه وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یې بپتسمه ورکوله. ۲۳) یحییٰ هم په عینون کښې بپتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، ځکه چې په هغه ځای کښې اوبه پیرې وې، او خلق هغه له راتلل او بپتسمه یې اخستله. ۲۴) دا د یحییٰ د قېد کېدو نه وړاندې وو. ۲۵) د یحییٰ د ځینې مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. ۲۶) نو هغوی یحییٰ له راغلل او ورته یې وویل، ”اُستاز، تا سره چې د اردن نه پورې غاړه کوم سرې وو د چا په حقله چې تا گواهی کړې وه، هغه هم بپتسمه ورکوی، هر څوک ورته ورځی.“ ۲۷) یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو څیز هم تر هغې حاصلولې نه شی ترڅو چې هغه ته د آسمان نه ملاو نه شی. ۲۸) تاسو ته ښه پته ده چې ما وئیلی وو چې زه مسیح نه یم، زه خو د هغه نه وړاندې رالېږلې شوی یم. ۲۹) ناوې د

وادهُ د زلمی وی او د وادهُ د زلمی دوست څوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغه خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو پېر خوشحالیږی. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کيږی. ﴿٣٠﴾ هغه به ضرور لوی او زه به ورکوټی شم.

هغه څوک چې له آسمان نه راځی

﴿٣١﴾ هغه څوک چې د بره نه راځی هغه د ټولو نه لوی وی. او څوک چې د زمکې وی هغه د دنیا سره تعلق ساتی او خبرې هم دنیاوی کوی. څوک چې د آسمان نه راځی هغه په ټولو اوچت وی. ﴿٣٢﴾ هغه چې څه لیدلی او اورېدلی دی د هغې گواهی کوی، خو هیڅوک هم د هغه گواهی نه منی. ﴿٣٣﴾ چا چې د هغه گواهی ومنله نو هغه د دې خبرې اقرار وکړو چې خدای پاک رېښتینی دے. ﴿٣٤﴾ ځکه څوک چې خدای پاک رالېږلے وی هغه د خدای کلام بیانوی، ځکه چې خدای پاک روح القدس بې اندازې ورکوی. ﴿٣٥﴾ پلار د زوی سره مینه کوی او هغه ته یې ټول اختیار ورکړی دے. ﴿٣٦﴾ څوک چې په زوی ایمان ساتی هغه به د تل ژوندون مالک وی، خو څوک چې د زوی نافرمانی وکړی هغه به دا ژوندون ونه گوری او تل به د خدای پاک د غضب د لاندې وی.

حضرت عیسیٰ او سامری بنځه

٤ ﴿١﴾ عیسیٰ په دې خبر وو چې فریسیانو دا خبره واورېدله چې هغه د یحییٰ نه هم زیات مریدان جوړوی او بیتسمه ورکوی. ﴿٢﴾ خو په حقیقت کښې عیسیٰ په خپله نه بلکې مریدانو یې بیتسمه ورکوله. ﴿٣﴾ نو عیسیٰ یهودیه پرېښودله او یو ځل بیا گلیل ته لاړو. ﴿٤﴾ خو هغه ته د سامریه نه تېرېدل ضرور وو، نو هغه د سامرې سوخار نومې ښار ته راغلو کوم چې هغه پتی ته نزدې وو چې یعقوب خپل زوی یوسف له ورکړی وو. ﴿٥﴾ هلته کښې د یعقوب کوهی وو او عیسیٰ د خپل سفر نه سترې شوے وو نو هغه کوهی سره کښېناستو، دا د گرمې وخت وو. ﴿٦﴾ نو بیا یوه سامری بنځه اوبو وپړلو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ما له اوبه راکړه.“ ﴿٧﴾ د هغه مریدان د خوراک سامان اخستو دپاره ښار ته تلې وو. ﴿٨﴾ سامری بنځې ورته وویل چې، ”ته یو یهودی زما غوندې سامری بنځې نه د څښلو اوبه څنگه غواړې؟“ هغې ځکه داسې وویل چې یهودیان د سامریانو سره څه نه شریکوی. ﴿٩﴾ عیسیٰ هغې ته جواب ورکړو چې، ”که چرې تا ته د خدای پاک د نعمت پته وے، او بله دا چې څوک چې ستا نه د څښلو اوبه غواړی دا څوک دے، نو تا به د هغه نه دا خواست کړی وو او هغه به تا له د ژوندون اوبه درکړې وې.“ ﴿١٠﴾ بنځې هغه ته وویل چې، ”سرېه، تا سره خو بوقه هم نشته او دا کوهی ژور دے، نو ته به د کوم ځای نه ما له د ژوندون اوبه راوړې؟“ ﴿١١﴾ ولې ته زموږ د نیکه یعقوب نه لوی سرې یې څه، چا چې مونږ له دا کوهی راکړو او په خپله یې د زامنو او څاروو سره د دې نه اوبه وڅښلې؟“ ﴿١٢﴾ عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”هر هغه څوک چې دا اوبه وڅښی هغه به بیا هم تېرې کيږی. ﴿١٣﴾ خو چې څوک هغه اوبه وڅښی چې زه یې ورکوم هغه به هیڅکله نه تېرې کيږی. زه چې کومې اوبه ورکوم هغه به په هغوی کښې دننه لکه یوه چینه وگرځی چې همېشه به بهیږی او چې د تل ژوندون ورکوی.“ ﴿١٤﴾ بنځې ورته وویل، ”سرېه، هغه اوبه ما له راکړه نو چې زه بیا کله هم تېرې نه شم او چې بیا اوبو راویستلو له دلته نه راځم.“ ﴿١٥﴾ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”لاره شه، خپل خاوند راوبله او بیا راشه.“ ﴿١٦﴾ هغې جواب ورکړو چې، ”زما خاوند نشته.“ عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”ته دا رښتیا وائې چې ستا خاوند نشته، ﴿١٧﴾ خو حقیقت دا دے چې تا پینځه مړونه کړی دی او اوس چې څوک تا سره دے ستا خاوند نه دے. تا چې څه وویل هغه رښتیا دی.“ ﴿١٨﴾ بنځې هغه ته وویل، ”مالکه، ما ته ښکاری چې ته نبی یې. ﴿١٩﴾ زموږ نیکونو په دې غره عبادت کولو خو تاسو یهودیان وایې چې په کوم ځای کښې مونږ ته د خدای پاک عبادت کول په کار دی هغه په یروشلم کښې دے.“ ﴿٢٠﴾ عیسیٰ

هغې ته وفرمائيل، ”خوږې، باور وكړه چې يو وخت داسې راروان دے چې نۀ خو به تاسو د پلار عبادت په دې غر او نۀ په يروشلم كښې وكړئ. (۲۲) تاسو سامريانو د هغۀ عبادت كوي چې تاسو يې نۀ پېژنئ، خو مونږ د هغۀ عبادت كوو چې مونږ يې پېژنو، ځكه چې خلاصون د يهوديانو د خوا نه دے. (۲۳) خو وخت راروان دے بلكې اوس دے چې رښتيني عبادت كوونكي به پلار ته په روح او په رښتيا سره عبادت وكړي او پلار هم دغه شان عبادت كوونكي غواړي. (۲۴) خدائ پاك روح دے او هر څوك چې د هغۀ عبادت كوي نو هغه دې هم په روح او په رښتيا د هغۀ عبادت كوي.“ (۲۵) ښځې جواب وركړو، ”زۀ بوهېرم چې مسح كړے شوے، يعنې مسيح راتلونكے دے. هر كله چې هغه راشي نو هغه به مونږ ته هر څۀ بيان كړي.“ (۲۶) عيسی ورته وفرمائيل، ”هغه زۀ يم، زۀ چې تا سره خبرې كوم.“ (۲۷) په دغه وخت د هغۀ مريدان واپس راغلل او پېر حبران شول چې هغه يې يوې ښځې سره په خبرو وكتلو خو په هغوي كښې يو كس هم ونۀ وئيل چې، ”تۀ د دې نه څۀ غواړي،“ يا ”تۀ د دې سره خبرې ولې كوي؟“ (۲۸) نو ښځې بيا خپل منگے پرېښودو او ښار ته واپس په منډه لاړه او هلته يې خلقو ته وئيل چې، (۲۹) ”راشي، يو داسې سړے ووينئ چې ما څۀ كړي ؤو هغه ټول يې راته وئيل. كېدے شي چې دا مسيح وي؟“ (۳۰) نو خلق د ښار نه راووتل او د عيسی طرف ته روان شول. (۳۱) په دې دوران كښې مريدانو په هغۀ زور ولگولو چې، ”استاذ، لږ څۀ وخوره.“ (۳۲) خو هغۀ مريدانو ته وفرمائيل، ”ما سره داسې خوراك دے چې تاسو ته يې هيڅ پته نشته.“ (۳۳) بيا مريدانو يو تر بله وئيل چې، ”ولې چا هغۀ له خوراك راوړے دے څۀ؟“ (۳۴) عيسی هغوي ته وفرمائيل چې، ”زما خوراك څښاك دا دے چې زۀ د هغۀ رضا وكړم چا چې زۀ رالېږلے يم او چې د هغۀ كار پوره كړم. (۳۵) ولې تاسو دا نۀ وايئ چې څلور مياشتې نورې دي او بيا به لوكې شي؟ خو زۀ تاسو ته دا وایم چې گېرچا پېره پټو ته وگورئ چې د لوكولو دپاره تيار دي. (۳۶) اوس هم لوكري لگيا دي خپله مزدوري اخلي او د تل ژوندون دپاره مېوه راټولوي د دې دپاره چې كرونكي او لوكري دواړه په شريكه خوشحالي وكړي. (۳۷) ځكه دا متل رښتيا دے چې يو يې كړي او بل يې رېښي. (۳۸) ما تاسو ولېږلئ چې هغه فصل وربښئ په كوم چې تاسو څۀ كړاؤ نۀ دے كړے، نورو محنت وكړو او تاسو د هغوي په محنت كښې شريك شوئ.“ (۳۹) د هغه ښار پېرو سامريانو په عيسی ايمان راوړو د هغه ښځې د گواهي په وجه چې، ”دۀ ما ته هغه هر څۀ وئيل څۀ چې ما كله هم كړي ؤو.“ (۴۰) نو كله چې سامريان هغۀ له راغلل نو ښار يې ورته وكړو چې مونږ سره پاتې شه، نو هغه هلته دوه ورځې ايسار شو. (۴۱) او د هغۀ د كلام په وجه نورو پېرو خلقو په هغۀ ايمان راوړو. (۴۲) او هغوي هغه ښځې ته وئيل چې، ”مونږ صرف ستا د وينا په وجه په دۀ ايمان نۀ دے راوړے، ځكه چې مونږ اوس په خپله د هغۀ واوږدل او مونږ ته پته ولگېده چې دے په حقيقت كښې د دُنيا خلاصونكے دے.“

د يو سرڪاري آفسر زوئ روغول

(۴۳) كله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عيسی د هغه ځائ نه گليل ته روان شو. (۴۴) نو عيسی په خپله دا فرمائيلي ؤو چې يو نبي هم په خپل ښار كښې عزتمند نۀ وي. (۴۵) نو كله چې هغه گليل ته راوړسېدو نو گليليانو د هغۀ هركلے وكړو ځكه چې هغوي په دغه وخت كښې د فسح اختر دپاره په يروشلم كښې موجود وو او د هغۀ ټول كارونه يې په خپله وليدل. (۴۶) عيسی يو ځل بيا د گليل قانا نومې ځائ ته لاړو چرته چې هغۀ اوبۀ په ميو بدلې كړې وې. هلته يو سرڪاري آفسر وو چې زوئ يې په كفرنحوم كښې ناجوړه پروت وو. (۴۷) كله چې هغۀ واوږدل چې عيسی د يهوديه نه ښكته گليل ته راغله دے نو هغه ورله ورغلو او ښار يې ورته وكړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوئ جوړ كړه ځكه چې هغه مرگي حال پروت دے.“ (۴۸) عيسی هغۀ ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې تاسو خلق لوي نښې ونۀ گورئ نو تر هغې تاسو ايمان نۀ راوړئ.“ (۴۹) هغه آفسر ورته وئيل چې، ”صاحب، ما سره سمدستي لاړ شه زما زوئ مرگي حال دے.“ (۵۰) عيسی ورته وفرمائيل، ”كور ته لاړ شه، ستا زوئ به ژوندے پاتې شي.“ عيسی چې څۀ وفرمائيل هغه سړي پرې يقين وكړو او كور ته روان شو. (۵۱) هغه لا په لاره وو

چي نوڪرانو پي ورته خبر راوڙو چي، ”زويٰ خوديٰ په بنه ڪهدو او ژوند ڏي ڏي.“ (۵۲) نو هغه تپوس ترينه وڪڙو چي، ”خه وخت هغه په بنه ڪهدو شو؟“ هغويٰ ورته ووييل چي، ”پرون ماسپين يوه بجه هغه تبي پرپشودلو.“ (۵۳) نو پلار پي پوهه شو چي دا هم هغه وخت وو چي عيسيٰ هغه ته فرمائيلي ٿو چي، ”زويٰ به دي بنه شي،“ نو هغه سره د ٽول خاندانه پرې ايمان راوڙو. (۵۴) د يهوديه نه گليل ته په راتلو دا د عيسيٰ دويمه معجزه وه.

حضرت عيسيٰ يو گوڍ سڙي له شفا وركوي

۵ (۱) د دي نه پس د يهوديانو اختر وو، او عيسيٰ يروشلم ته لاڙو. (۲) په يروشلم ڪيني د گيو د دروازي سره نزدي چي تالاب ڏي چي پينخه دالانونه په ڪيني ولاڙي چي په آرامي ٿيه ڪيني ورته بيت حسدا وائي. (۳) په دي دالانونو ڪيني گني معذوران، ڀانده، گوڍ، شل، پراڻه ٿو. (۴) ڪهه چي وخت په وخت به د خدائي پاڪ يوه فرشته دي تالاب ته راڪوزبدله او دا اوبه به پي خوڄولي او هغه ڇوڪ چي به د ٽولو نه پرومبي دي اوبو ته وركوز شو نو هر خه بيماري چي به پي وه د هغي نه به روغ شو. (۵) په دغه خلقو ڪيني يو سڙي وو چي د دوه ڪم ڄلوپشتو ڪالو راسي شل وو. (۶) ڪله چي عيسيٰ هغه هلته پروت وليدو او د دي نه خبر شو چي ڏي د پيري مودي راسي بيمار ڏي، نو هغه ورته وفرمائيل، ”ته غواڙي چي روغ شي؟“ (۷) بيمار سڙي جواب وركڙو چي، ”صاحبه، زما هيڻوڪ نشته چي ڪله اوبه وڃوڄولي شي نو چي ما دي تالاب ته وركوز ڪري. او ڪله چي زه اوبو له ورسم نو بل زما نه مڪيني وردانگلي وي.“ (۸) بيا عيسيٰ هغه ته وفرمائيل چي، ”پاخه، خپله بستره دي واخه او خه.“ (۹) سڙي سمدستي جڪ جوڙ شو، او خپله بستره پي واخسته او روان شو. دا د سبت ورغ وه. (۱۰) نو يهوديانو هغه روغ ڪري شوي سڙي ته ووييل، ”دا د سبت ورغ ده. په شريعت ڪيني د سبت په ورغ تا ته د خپلي بستري د وڙو اجازت نشته.“ (۱۱) خو هغه جواب وركڙو چي، ”كوم سڙي چي زه روغ ڪرم هغه ما ته وفرمائيل چي خپله بستره واخه او خه.“ (۱۲) هغويٰ د هغه نه تپوس وڪڙو چي، ”هغه سڙي ڇوڪ ڏي چي تا ته پي ووييل چي خپله بستره واخه او خه؟“ (۱۳) خو هغه روغ شوي سڙي ته دا پته ونه لگده چي هغه ڇوڪ وو ڪهه چي هلته پيره گنه وه او عيسيٰ په گنه ڪيني غيب شو. (۱۴) د دي نه پس عيسيٰ هغه د خدائي په ڪور ڪيني وليدو او ورته پي وفرمائيل، ”وگوره، ته بنه شوي پي. نوره گناه مه ڪوه، چي د دي نه درته زيات تڪليف پيڻن نه شي.“ (۱۵) هغه سڙي په مخه لاڙو او د يهوديانو مشرانو ته پي ووييل چي، ”دا هغه عيسيٰ وو چي ما له پي شفا راڪڙه.“ (۱۶) نو په دي وجه د يهوديانو مشرانو د عيسيٰ زورول شروع ڪڙل ڪهه چي هغه دا ڪارونه د سبت په ورغ ڪول. (۱۷) نو عيسيٰ هغويٰ ته جواب وركڙو چي، ”زما پلار لا تر اوسه ڪار ڪوي او زه هم ڪار ڪوم.“ (۱۸) په دي وجه يهوديان نور هم د هغه په مرگ پسي شول ڪهه چي يواڳي دا نه چي هغه د سبت حڪم ماتولو بلڪي هغه خدائي پاڪ ته خپل پلار ووييلو او خپل ڄان پي د خدائي پاڪ سره برابر گڏيو.

د زويٰ اختيار

(۱۹) عيسيٰ هغويٰ ته دا وفرمائيل چي، ”زه تاسو ته رشتيا واپم، زويٰ په خپله هيڻ نه شي ڪولي به له هغه ڪار نه چي خپل پلار پي په ڪولو ليدلي وي. ڪهه خه چي پلار ڪوي هم هغه شان پي زويٰ ڪوي. (۲۰) ڪهه چي پلار د زويٰ سره مينه ڪوي او خپل ٽول ڪارونه ورته ڇڙگندوي. او د دي نه زيات لوي ڪارونه به هغه ورته ڇڙگند ڪري نو تاسو به ورته حيران شي. (۲۱) لکه څنگه چي پلار مڙي پاڇوي او هغويٰ له ژوند وركوي دغه شان زويٰ هم هر هغه چا له چي غواڙي ژوند وركوي. (۲۲) بيا دا چي پلار د هيجا عدالت هم نه ڪوي بلڪي دا ٽول اختيار پي زويٰ ته سپارلي ڏي (۲۳) نو چي ٽول د زويٰ داسي عزت ڪوي لکه څنگه چي هغويٰ د پلار عزت ڪوي. ڇوڪ چي د زويٰ عزت نه ڪوي هغه د هغه پلار عزت نه ڪوي چا چي هغه رالپڙي

دے. (۲۲) زه تاسو ته رښتيا وایم، هر څوک چې زما خبرو ته غوږ ږدي او په هغه چا ايمان راوړي چې زه يې رالېږلې يم، هغه تل عمری ژوندون لري. او هغه به مجرم نه شي ځکه چې هغه د مرگ نه ژوندون ته اوږدېدلې دے. (۲۵) زه تاسو ته رښتيا وایم، يو وخت داسې راروان دے بلکې راغله دے چې مړي به د خدائ پاک د زوی آواز اوري او چې څوک يې واورى هغه به راژوندی شي. (۲۶) ځکه څنگه چې پلار په خپله د ژوندون سرچينه دے هم دغه شان هغه خپل زوی له د ژوندون ورکولو اختيار ورکړې دے. (۲۷) او هغه عیسی ته د عدالت اختيار ورکړو ځکه چې هغه ابن آدم دے. (۲۸) په دې مه خبرانېږئ ځکه چې داسې وخت راروان دے کله چې هغه ټول څوک چې په قبرونو کښې دی، هغه به د ده آواز واورى (۲۹) او بهر به راوځي. چا چې نېکي کړي وی هغوی به د تل ژوندون دپاره راپورته شي او چا چې بد کړي وی هغوی به د عدالت دپاره راپورته کړې شي.

د حضرت عیسی په باب کښې گواهي

(۲۰) زه په خپله هيڅ نه شم کولې. څنگه چې خدائ پاک ما ته فرمائي زه هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وی ځکه چې زه خپله مرضی نه بلکې د هغه چا مرضی پوره کوم چا چې زه رالېږلې يم. (۲۱) که چېرې زه د خپل ځان په حقله گواهي وکړم نو زما گواهي رښتینې نه ده. (۲۲) بلکې يو بل څوک هم شته چې هغه زما دپاره گواهي ورکوي او ما ته پته ده چې د هغه گواهي زما په حقله رښتینې ده. (۲۳) تاسو یحیی ته خپل پېغام وړونکی وړلېږل او هغه هم د دې حقیقت گواهي ورکړه. (۲۴) خو زه د انسان د گواهي محتاج نه يم خو زه دا دې دپاره وایم چې تاسو بچ شئ. (۲۵) یحیی بلبدونکې ډيوه وه چې ریا يې کوله او تاسو غوښتل چې د لږ وخت دپاره د هغه په ریا کښې خوشحالی وکړئ. (۲۶) خو زه د یحیی د گواهي نه لویه گواهي لرم. هغه کارونه چې زما پلار ما ته حواله کړي او چې زه يې سر ته ورسوم، یعنې هم هغه کارونه چې زه يې کوم، دا زما گواهي ورکوي چې پلار زه رالېږلې يم. (۲۷) او پلار چې زه يې رالېږلې يم هغه په خپله زما په حقله گواهي ورکړې ده. تاسو هیڅکله د هغه آواز نه دے اورېدلې او نه مو د هغه صورت لیدلې دے، (۲۸) او نه ستاسو په زړه کښې د هغه د کلام دپاره ځای شته ځکه چې تاسو په هغه باور نه کوئ چا چې هغه رالېږلې دے. (۲۹) تاسو په غور صحیفې لټوئ ځکه چې تاسو سوچ کوئ چې په دې کښې به ستاسو د تل ژوندون وی خو دا صحیفې هم زما په حقله گواهي ورکوي. (۳۰) خو بیا هم تاسو د دې نه انکار کوئ چې زما طرف ته راشئ چې د تل ژوندون ومومئ. (۳۱) زه د انسان نه د عزت طمع نه کوم. (۳۲) خو زه تاسو پېژنم چې ستاسو په زړونو کښې د خدائ پاک مینه نشته. (۳۳) زه د خپل پلار په نوم راغله يم او تاسو ما نه قبلوئ خو که بل څوک په خپله نامه راشي نو تاسو به يې قبول کړئ. (۳۴) تاسو څنگه د ايمان خاوندان کېدے شی کله چې تاسو د يو بل نه د عزت امید کوئ او د هغه عزت لټون نه کوئ کوم چې د واحد خدائ پاک له طرفه دے؟ (۳۵) دا سوچ مه کوئ چې زه به د پلار په وړاندې په تاسو الزام ولگوم. په تاسو الزام لگونکے موسی دے، په چا چې تاسو امید ساتئ. (۳۶) که چېرې تاسو په موسی ايمان ساتئ نو په ما به يې هم ساتئ ځکه چې هغه زما په حقله لیکلی دی. (۳۷) خو که تاسو د موسی په کلام ايمان نه ساتئ نو زه چې څه وایم تاسو به په هغې څه ايمان وساتئ.

پینځه زره خلق مړول

۶ (۱) د دې نه پس عیسی د گلیل د درياب بلې غاړې ته لاړو چې ورته د تبریاس درياب هم وئیلے کېږي. (۲) او یوه لویه گڼه ورپسې وه ځکه چې هغوی هغه معجزې لیدلې وې چې هغه د بیمارانو د شفا دپاره کولې. (۳) بیا عیسی غره ته پاس وختلو او هلته د خپلو مړیدانو سره کښېناستو. (۴) نو د فسخ اختر چې د یهودیانو لوی اختر دے رانږدې وو. (۵) بیا چې

عیسیٰ خپلې سترگې اوچتې کړې نو یوه لویه گڼه یې ولیدله چې د هغه په طرف راروانه وه. نو عیسیٰ فیلیپوس ته وفرمائیل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روټی د کوم ځای نه اخلو؟“ (٤) هغه دا سوال د هغه د آزمېښت دپاره وکړو، ځکه چې هغه ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څه کوی. (٧) فیلیپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دینارو روټی به هم کافی نه وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسې.“ (٨) د هغه په مریدانو کېنې اندریاس چې د شمعون بطروس ورور وو، هغه ته ووئیل چې، (٩) ”دلته یو هلک دے چې ورسره د اوریشو پینځه روټی او دوه کیان شته، خو دا د دې دومره ډېرو خلقو دپاره هیڅ هم نه دی.“ (١٠) عیسیٰ وفرمائیل، ”دا خلق کېنې ښه ډېر وابنه ؤو، نو هغوی لاندې په زمکه کېنېناستل او ټول تقریباً پینځه زره سړی ؤو. (١١) بیا عیسیٰ روټی واخستلې، شکر یې پرې وکړو او هغه یې په هغه ناستو خلقو تقسیم کړې. او هم دغسې یې د کبانو سره وکړل او هغوی چې څومره غوښتل نو دومره یې ورکړل. (١٢) کله چې ټول ښه ماړه شول نو هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”دا پاتې شوې ټوکړې راټولې کړئ نو چې هیڅ هم درنه ضائع نه شی.“ (١٣) نو هغوی هغه راټولې کړې او د اوریشو د پینځو روټو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکړی ډکې شوې. (١٤) کله چې خلقو دا معجزه ولیدله چې عیسیٰ وکړه هغوی یو بل ته ووئیل، ”یقیناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دُنیا ته راتلونکے وو.“ (١٥) کله چې عیسیٰ د هغوې په نیت پوهه شو چې هغوی هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غره ته واپس لاړو.

د حضرت عیسیٰ د اوبو دپاسه گرځېدل

(١٦) کله چې ماښام شو نو د عیسیٰ مریدان ښکته د درياب غاړې ته لاړل، (١٧) په کښتۍ کېنې کېنېناستل او د سیند پورې غاړې کفرنحوم ته روان شول. نو تیاره شوې وه او عیسیٰ لا هغوی سره ملاو شوے نه وو. (١٨) په دې دوران کېنې د درياب اوبه په اوچتېدو شوې ځکه چې تېز طوفان راغلو. (١٩) کله چې هغوی درې څلور میله کښتۍ وچلوله نو هغوی عیسیٰ د اوبو دپاسه روان ولیدو چې د کښتۍ طرف ته رانزدې کېدو. او هغوی پرې واخستل، (٢٠) خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”مه یرېږئ، دا زه یم.“ (٢١) نو بیا هغوی دا غوښتل چې عیسیٰ کښتۍ ته راوخېژی او سمدستی کښتۍ هغه غاړې ته ورسېدله چرته چې دوی روان ؤو.

خلق حضرت عیسیٰ لټوی

(٢٢) بل سحر هغه گڼ خلق چې د درياب په بله غاړه ایسار شوی ؤو هغوی ولیدل چې هلته صرف یوه کښتۍ وه او د دې نه هم خبر شول چې عیسیٰ د خپلو مریدانو سره کښتۍ ته نه وو ختلے، بلکې د هغه مریدان د هغه نه بغېر تلی ؤو. (٢٣) بیا د تبریاس نه نورې کښتۍ دېخوا راغلې چرته چې خلقو د مالک د شکر ویستلو نه وروستو روټی خوړلې وه. (٢٤) کله چې خلقو وکتل چې نه خو عیسیٰ او نه یې مریدان هلته شته نو هغوی په کښتو کېنې سواره شول او د عیسیٰ په تلاش کېنې پورې غاړه کفرنحوم ته لاړل.

حضرت عیسیٰ د ژوندون روټی ده

(٢٥) کله چې هغوی هغه د درياب په بله غاړه وموندو هغوی عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستاده، تَه کله دلته راغلې؟“ (٢٦) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما تلاش په دې وجه نه کوئ چې تاسو نښې وکتلې بلکې ځکه چې تاسو روټی وخوړله او لوږه مو ختمه شوه. (٢٧) د داسې خوراک دپاره خواری مه کوئ چې ختمیږی بلکې د هغې روټی دپاره

خواری کوئی چې تر ابده پاتې کيږي، او کوم به چې ابن آدم تاسو له درکړي. ځکه چې هم په هغه باندې خدای پلار خپل مېر لگولې دے. (۲۸) بیا هغوی هغه ته وویل چې، ”مونږ له څه کول په کار دی چې د خدای پاک د رضا کارونه وکړو؟“ (۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”د خدای پاک د رضا کار دا دے چې په هغه چا ایمان راوړئ چې هغه رالېږلې دے.“ (۳۰) نو هغوی هغه ته وویل، ”نو ته مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چې مونږ یې وینو او په تا ایمان راوړو؟ ته څه کار کولې شې؟“ (۳۱) لکه چې زمونږ پلار نیکه په صحرا کښې من وخوړل، صحیفې فرمائی چې، موسیٰ هم هغوی له د آسمان نه من ورکړل چې وې خوری.“ (۳۲) بیا عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا موسیٰ نه وو چې تاسو له یې د آسمان نه من درکړل بلکې دا زما پلار دے چې تاسو له د آسمان نه حقیقی روټی درکوی. (۳۳) ځکه چې د خدای پاک روټی هغه ده چې د آسمان نه راکوزیږي او دنیا ته ژوندون ورکوی.“ (۳۴) نو هغوی هغه ته وویل، ”مالکه، مونږ ته دغه روټی همېشه راکوه.“ (۳۵) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”زه د ژوندون روټی یم. څوک چې ما له راځي هغه به هیڅکله نه اوږی کيږي او څوک چې په ما ایمان راوړي هغه به هیڅکله نه تږی کيږي. (۳۶) خو ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو زه لیدلې یم او بیا هم په ما ایمان نه راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله کړي هغه به ما له راشي او څوک چې ما له راشي هغه به زه هیڅکله ونه شړم. (۳۸) ځکه چې زه د آسمان نه د خپلې رضا پوره کولو دپاره نه یم راکوز شوې بلکې د هغه د رضا پوره کولو دپاره چا چې زه رالېږلې یم. (۳۹) او دا د هغه رضا ده چا چې زه رالېږلې یم چې زه هغه ټولو نه یو هم ورک نه کړم ځه چې هغه ما له راکړي دی بلکې د قیامت په ورځ یې راپاڅوم. (۴۰) ځکه چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر څوک چې زوی ویني او په هغه ایمان راوړي، هغه به د ابدی ژوندون خاوند شي، او زه به هغوی د قیامت په ورځ بیا راپاڅوم.“ (۴۱) په دې یهودیان د هغه په حقله وغورېدل ځکه چې هغه وفرمائیل چې، ”زه هغه روټی یم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده.“ (۴۲) هغوی وویل، ”ولې دا عیسیٰ د یوسف زوی نه دے چې مونږ یې مور او پلار پېژنو، نو بیا څنگه هغه وائی چې زه د آسمان نه راکوز شوې یم؟“ (۴۳) نو عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”په خپلو کښې مه غورېږئ. (۴۴) څوک هم ما له تر هغې نه شي راتلې ترڅو چې هغه پلار چې یې رالېږلې یم هغه یې ما ته راونه لېږي، او زه به هغه د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۴۵) دا د نبیانو په صحیفو کښې لیکلې شوی دی چې هغوی ټولو ته به خدای پاک تعلیم ورکړي. هر هغه څوک چې د پلار اوږی او د هغه نه زده کوی هغه ما له راځي. (۴۶) هیچا پلار نه دے لیدلې بغېر د هغه نه چې د خدای پاک د طرفه دے، صرف هغه پلار لیدلې دے. (۴۷) زه تاسو ته رښتیا وایم څوک چې ایمان راوړي هغه د تل ژوندون خاوند دے. (۴۸) زه د ژوندون روټی یم. (۴۹) ستاسو پلار نیکونو په صحرا کښې من وخوړل خو هغوی مړه شول. (۵۰) دا هغه روټی ده چې د آسمان نه راغلې ده، نو چې څوک دا روټی وخوری هغه به نه مری. (۵۱) زه د ژوندون روټی یم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده. څوک چې دا روټی وخوری هغه به تل ژوندې وی. او کومه روټی چې زه د دنیا د ژوندون دپاره ورکوم هغه زما بدن دے.“ (۵۲) بیا د یهودیانو په مینځ کښې تېز بحث شروع شو، هغوی وویل چې، ”دا سرې خپل بدن مونږ ته خوړلو له څنگه راکولې شي؟“ (۵۳) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ترڅو چې تاسو د ابن آدم بدن ونه خورئ او د هغه وینه ونه څښي نو تاسو کښې به ابدی ژوندون نه وی. (۵۴) څوک چې زما بدن وخوری او زما وینه وڅښي هغه د تل ژوندون خاوند دے او زه به یې د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۵۵) زما بدن حقیقی خوراک دے او زما وینه حقیقی څښاک دے. (۵۶) څوک چې زما غوښه خوری او زما وینه څښي هغه په ما کښې او زه په هغه کښې اوسېږم. (۵۷) لکه څنگه چې ژوندی پلار زه راولېږم او زه د پلار په وجه ژوندې یم، دغه شان څوک چې زما بدن وخوری هغوی به زما په وجه ژوندی وی. (۵۸) دا هغه روټی ده چې د آسمان نه راکوزه شوې ده او دا د هغه روټی په شان نه ده چې ستاسو پلار نیکونو وخوړه او مړه شول. خو څوک چې دا روټی وخوری هغه به تل تر تله ژوندی وی.“

٥٩ عيسی دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغه په کفرنحوم کښې په عبادتخانه کښې تعليم ورکولو. ٦٠ کله چې د هغه پېرو مريدانو دا خبرې واورېدې هغوی وويل چې، ”دا تعليم سخت دے، څوک دا منلے شی؟“ ٦١ خو عيسی خبر وو چې د هغه مريدان په دې حقله غورېږی، نو هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو په دې خفه شوی؟“ ٦٢ بيا به تاسو څه سوچ کوئ که تاسو ابن آدم هغه ځای ته په ختو ووينی چرته چې هغه مخکښې وو؟ ٦٣ دا د ځدای پاک دے چې ژوند ورکوی، انسانی بدن بې فائدې دے. کومې خبرې چې ما تاسو ته کړې دی هغه روح او ژوند دے. ٦٤ خو په تاسو کښې ځينې داسې دی چې ايمان نه راوړی. “ځکه چې عيسی ته د اول نه دا پته وه چې څوک به ايمان نه راوړی او څوک به په هغه مځبری کوی. ٦٥ بيا هغه وفرمائيل چې، ”دغه وجه ده چې ما تاسو ته وفرمائيل چې، هيڅوک هم ما ته نه شی راتلے ترڅو چې پلار ورته دا توفيق ورته کړی.“ ٦٦ په دې وجه د عيسی پېر مريدان د هغه نه واورېدل او نور د هغه سره نه گرځېدل. ٦٧ نو عيسی هغه دولسو مريدانو نه تپوس وکړو، ”ولې تاسو هم ما نه تلل غواړئ؟“ ٦٨ شمعون پطروس ورته جواب ورکړو، ”مالکه، چا له به مونږ لار شو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دی. ٦٩ زمونږ په تا ايمان دے او زمونږ په دې ايمان دے چې ته د ځدای پاک قدوس بې.“ ٧٠ عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره کړی نه بئ څه؟ خو په تاسو کښې يو کس شيطان دے.“ ٧١ هغه د شمعون اسکريوتي د زوی يهوداه په حقله خبره کوله کوم چې په دولسو مريدانو کښې يو وو، او وروستو يې د عيسی مځبری هم وکړله.

د حضرت عيسی د وروڼو بې ايمانی

٧١ د دې نه پس عيسی گليل کښې گبرچاپېره گرځېدو. هغه يهوديه ته تلل نه غوښتل ځکه چې يهوديانو موقع لټوله چې هغه مړ کړی. ٧٢ اوس د يهوديانو د جونگرو اختر هم رانزدې وو. ٧٣ نو د هغه خپلو وروڼو هغه ته وويل چې، ”ته دا علاقه پرېږده او يهوديه ته لاړ شه نو چې ستا مريدان هغه لوی کارونه چې ته بې کوې، ووينی. ٧٤ ځکه څوک چې غواړی چې مشهور شی نو هغه پټ کارونه نه کوی. که چېرې ته دا کارونه کوې نو دنيا ته ځان څرگند کړه.“ ٧٥ ځکه چې د هغه خپلو وروڼو هم په هغه باندې ايمان نه ساتلو. ٧٦ عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”زما دپاره مقرر شوی وخت لا نه دے راغلے، خو ستاسو دپاره هر وخت ټيک دے. ٧٧ دنيا تاسو نه نفرت نه شی کولے خو زما نه نفرت کوی ځکه چې زه د دې خلاف گواهی ورکوم چې د دې کارونه بد دی. ٧٨ تاسو په خپله اختر له لار شئ، زه دې اختر له نه ځم ځکه چې زما دپاره مقرر شوی وخت لا نه دے راغلے.“ ٧٩ د دې فرمائيلو نه پس عيسی په گليل کښې پاتې شو.

حضرت عيسی د جونگرو په اختر کښې

٨٠ خو کله چې د عيسی وروڼه اختر له لارل نو هغه په خپله هم لارو، خو په ښکاره نه بلکې په پټه. ٨١ يهوديانو په اختر کښې د هغه لټون کولو او تپوس يې کولو چې، ”عيسی چرته دے؟“ ٨٢ او په گڼه کښې د هغه په حقله گنگوسے روان وو. چا به وئيل چې، ”هغه ښه سرے دے،“ خو ځينو به وئيل چې، ”نه، هغه خلق بې لارې کوی.“ ٨٣ خو بيا هم خلقو د هغه په حقله د يهوديانو د يرې په وجه ښکاره هيڅ نه شو وئيلے. ٨٤ کله چې اختر نيم تېر شو نو عيسی د ځدای کور ته لاړو او تعليم يې شروع کړو. ٨٥ يهوديان حبران شول او وې وئيل، ”دې سړی څنگه دومره علم حاصل کړو سره د دې چې ده خو تعليم نه دے کړے؟“ ٨٦ عيسی جواب ورکړو، ”زما تعليم زما نه دے، بلکې دا د هغه چا دے چې زه بې رالېږلے يم. ٨٧

هر ڏوڪ چي غواڙي چي د خدائ پاڪ رضا پوره ڪري، هغه به په دې پوهه شي چي زما تعليم د خدائ د طرفه دے، يا ڪه زه د خپل ڄان نه تعليم ورڪوم. (۱۸) ڏوڪ چي د خپل ڄان نه خبرې ڪوي هغه خپل عزت غواڙي خو ڏوڪ چي د خپل رالپروئڪي عزت غواڙي هغه رښتيني انسان دے او په هغه ڪښي هيڃ ٿڳي نشته. (۱۹) وٺي موسي تاسو ته شريعت نه و درڪري؟ خو تاسو ڪښي يو هم پرې عمل نه ڪوي. تاسو وٺي زما د مڙ ڪولو موقع گوري؟“ (۲۰) گڻي جواب ورڪرو، ”په تا پيريان ناست دي. ڏوڪ سنا د وڙلو ڪوشش ڪوي؟“ (۲۱) عيسيٰ جواب ورڪرو، ”ما يوه معجزه وڪرله او تاسو ٽول حيران شوي.“ (۲۲) خو موسي تاسو ته د سنت ڪولو شريعت درڪرو، اگر چي دا د موسي د طرف نه نه و بلڪي د پلار نيڪه د وخت نه راروان وو، او تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنٽوي. (۲۳) ڪه تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنٽوي د دې دپاره چي د موسي شريعت مات نه شي نو بيا تاسو زما نه په دې وجه وٺي خفه يئ چي ما د سبت په ورځ د يو سپري پوره بدن روغ ڪرو؟ (۲۴) په ظاهري صورت فبصله مه ڪوي بلڪي په انصاف سره فبصله ڪوي.“

ولي حضرت عيسيٰ مسيح دے؟

(۲۵) په دې باندې د يروشلم څه خلقو دا وينا شروع ڪړه، ”ولي دا هغه سپرے نه دے چي هغوي يي د وڙلو ڪوشش ڪوي؟ (۲۶) وگوري، دے دلته ڪښي ښه په ډاگه لگيا دے او هغوي ورته هيڃ نه وائي. ولي داسي خو نه ده چي زموڻ مشران په دې خبر شوي وي چي دے په رښتيا مسيح دے؟ (۲۷) خو موڻر ته پته ده چي دا سپرے د ڪوم ڄائ دے خو هر ڪله چي مسيح راشي نو هيڄا ته به پته نه وي چي د ڪوم ڄائ دے.“ (۲۸) بيا عيسيٰ چي ڪله د خدائ په ڪور ڪښي تعليم ورڪولو نو چغه يي ڪړه، ”تاسو ما پڙني او تاسو ته پته ده چي زه د ڪوم ڄائ يم. خو زه په خپله مرضي نه يم راغله. خو چا چي زه رالپرله يم هغه رښتونے دے، او تاسو هغه نه پڙني.“ (۲۹) زه هغه پڙنم ڇڪه چي زه د هغه نه راغله يم او هغه په خپله زه رالپرله يم.“ (۳۰) نو بيا ځيني مشرانو د هغه د نيولو ڪوشش وڪرو خو هيڄا هغه ته لاس وانه چولو ڇڪه چي د هغه مقرر شوے وخت لانه وو راغله. (۳۱) خو په گڻه ڪښي ڊيرو په هغه ايمان راوږو او هغوي وئيل چي، ”ڪله چي مسيح راشي نو ولي هغه به د دې ڪس نه زياتي معجزې وڪري څه؟“

د حضرت عيسيٰ د گرفتارولو دپاره يي محافظان وروٺول

(۳۲) فريسيانو د عيسيٰ په حقله د خلقو غورږدل واورږدل، نو مشرانو امامانو او فريسيانو، محافظان د هغه نيولو پسې وٺول. (۳۳) بيا عيسيٰ وفرمائيل چي، ”زه به څه لږې مودې دپاره تاسو سره يم او بيا به زه هغه له لار شم چا چي زه رالپرله يم.“ (۳۴) تاسو به زما لٽون ڪوي خو ما به پيدا نه ڪري او چرته چي به زه يم هلته به تاسو نه شي راتلے.“ (۳۵) نو يهوديانو يو تر بله ووئيل چي، ”دے چرته تلل غواڙي چي موڻر به يي بيا نه شو موندے؟ ولي دے غواڙي چي د يونان هغه ښارونو ته لار شي چي په ڪښي زموڻر خلق اوسيري، او يونانيانو ته تعليم ورڪري؟“ (۳۶) د هغه د دې وينا نه مطلب څه دے چي، تاسو به زما لٽون ڪوي خو ما به پيدا نه ڪري او چرته چي به زه يم هلته به تاسو نه شي راتلے؟“

د ژوندون د اوبو سرچينه

(۳۷) د اختر په آخري او د ٽولو نه په لويه ورځ عيسيٰ ودرږدلو او په اوچت آواز يي وفرمائيل، ”ڪه ڏوڪ تڙے وي هغه دې ما له راشي، هغه دې وڅښي.“ (۳۸) او ڏوڪ چي په ما ايمان راوږي، لکه چي صحيفي وائي، د ژوندون د اوبو سيندونه به د هغه نه بهيري.“ (۳۹) عيسيٰ دا خبره د هغه روح القدس په حقله وڪړه، ڪوم چي په هغه چا نازلېدونکے وو چا چي په عيسيٰ

ایمان راوړو، نو تر دغه وخته روح القدس لا نازل شوې نه وو، ځکه چې عیسی لا خپل جلال ته رسېدلې نه وو.

په خلقو کېنې بې اتفاقی

٢٠) کله چې هغوی د هغه دا خبرې واورېدې په گڼه کېنې ځینو ووئیل، ”یقیناً چې دا هغه پېغمبر دے د چا چې مونږ په طمع یو.“ ٢١) چا ووئیل چې، ”دا مسیح دے،“ او ځینو ووئیل چې، ”ولې مسیح به د گلیل نه راځی څه؟“ ٢٢) ولې صحیفې دا نه فرمائی چې مسیح به د داؤد د خاندان او د بیت لحم نه راځی، د هغه کلی نه چې داؤد په کېنې اوسېدلې وو؟“ ٢٣) دغه شان د عیسی په وجه په خلقو کېنې بې اتفاقی پیدا شوله. ٢٤) په هغوی کېنې ځینو غوښتل چې گرفتار بې کړی، خو هیچا هم هغه ته لاس وانه چولو.

د یهودی حاکمانو بې ایمانی

٢٥) بیا محافظان، مشرانو امامانو او فریسیانو له واپس راغلل او هغوی ورته ووئیل چې، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانه وستو؟“ ٢٦) محافظانو جواب ورکړو چې، ”هیڅکله هم چا داسې خبرې نه دی کړې څنگه یې چې دا سرې کوی.“ ٢٧) فریسیانو ورته ووئیل چې، ”ولې هغه تاسو هم بې لارې کړې څه؟“ ٢٨) زموږ مشرانو او فریسیانو نه یو هم په هغه ایمان نه دے راوړے. ٢٩) خو دا گڼه چې په شریعت نه پوهیږی لعنتیان دی.“ ٣٠) بیا په هغوی کېنې نیکودیموس نومې یو سړی، یعنې هغه سرې چې یو ځل مخکېنې عیسی له راغلی وو، هغه ووئیل چې، ”ولې شریعت مونږ ته دا اجازت راکوی څه چې ترڅو د یو کس بیان په خپله وانه ورو او هغه ته د خبرو موقع ورته کړو نو ولې هغه مونږ مجرم کولے شو څه؟“ ٣١) هغوی جواب ورکړو، ”ته هم گلیلی یې څه؟ وگوره او صحیفې ولوله، نو ته به په خپله خبر شې چې یو نبی هم د گلیل نه نه راځی.“ ٣٢) نو بیا ټول خپلو کورونو ته واپس لاړل.

په زنا کېنې نیولے شوې ښځه

٨) عیسی د زیتون غر ته وختلو. ١) بله ورځ سحر وختی هغه بیا د خدای کور ته راغلو. ٢) ټول خلق ورته راغونډ شول، او هغه کېنېناستو او هغوی ته یې تعلیم شروع کړو. ٣) د شرعې عالمانو او فریسیانو یوه ښځه راوسته څوک چې په زنا کېنې نیولے شوې وه. او هغه یې په خپل مینځ کېنې ودروله. ٤) او هغوی هغه ته ووئیل چې، ”اُستاده، دا ښځه په زنا کولو نیولے شوې ده. ٥) په شریعت کېنې موسی مونږ ته حکم کړے دے چې داسې ښځې دې سنگسار کړے شی. نو بیا تاسو په دې حقله څه وایئ؟“ ٦) هغوی د هغه د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو چې هغوی د هغه خلاف څه الزام پیدا کړی. خو عیسی ټیټ شو او په زمکه یې په گوته څه ولیکل. ٧) کله چې هغوی بار بار د هغه نه تپوس کولو نو هغه نېغ ودرېدو او ورته یې وفرمائیل چې، ”په تاسو کېنې به په هغې وپومبے د کانی گزار هغه څوک کوی چا چې کله هم گناه نه وی کړی.“ ٨) او هغه یو ځل بیا ښکته ټیټ شو او په زمکه یې څه ولیکل. ٩) کله چې هغوی دا خبره واورېده نو هغوی یو یو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران وټیټېدل، او عیسی د هغې ښځې سره یواځې پاتې شو چې د هغه په وړاندې ولاړه وه. ١٠) عیسی بیا ودرېدلو هغه ښځې ته یې وفرمائیل، ”هغوی چرته لاړل؟ ولې ته هیچا هم مجرمه نه کړې څه؟“ ١١) هغې جواب ورکړو، ”مالکه، هیچا هم نه.“ او عیسی وفرمائیل، ”او نه دې زه مجرمه کوم، ځه لاړه شه، خو بیا کله هم گناه مه کوه.“

حضرت عیسیٰ د دنیا نُور

١٢ عیسیٰ بیا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائیل، ”زۀ د دنیا نُور یم. څوک چې ما پسې راځی هغه به هیڅکله په تیارۀ کښې نه گرځی بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومی.“ ١٣ بیا فریسیانو هغه ته وویل، ”تۀ د خپل ځان په حق کښې گواهی کوې خو ستا گواهی اعتباری نه ده.“ ١٤ عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما گواهی اعتباری ده که څۀ هم چې زۀ یې د ځان په حق کښې ورکوم، ځکه چې زۀ خبر یم چې زۀ چرته نه راغلے یم او چرته روان یم، خو تاسو ته پته نشته چې زۀ چرته نه راغلے یم او چرته ځم. ١٥ تاسو په انسانی بنیاد فېصلې کوئ خو زۀ د هیچا فېصله نه کوم. ١٦ خو که چرې زۀ فېصله کوم نو زما فېصله به ټیک وی، ځکه چې زۀ یواځې نه یم کله چې فېصله کوم بلکې زۀ او زما پلار چې زۀ یې رالېرلے یم یې یو ځای فېصله کوو. ١٧ ستاسو په خپل شریعت کښې یې دا لیکلی دی چې د دوو کسانو گواهی ټیک ده. ١٨ دا زۀ یم چې د خپل ځان په حقله گواهی کوم او زما بل گواه زما پلار دے چې زۀ یې رالېرلے یم.“ ١٩ بیا هغوی ترې تپوس وکړو، ”ستا پلار چرته دے؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو نه خو ما پېژنی او نه زما پلار. که چرې تاسو زۀ پېژندے نو زما پلار به مو هم پېژندو.“ ٢٠ د ځدای د کور په بیت‌المال کښې عیسیٰ دا خبره د تعلیم ورکولو په وخت کښې وکړله، خو هیچا هم هغه گرفتار نه کړو ځکه چې د هغه مقرر شوے وخت لانه وو راغلے.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله پېشگوئی

٢١ عیسیٰ یو ځل بیا هغوی ته وفرمائیل، ”زۀ درنه ځم، او تاسو به ما لتویئ خو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ. او چرته چې زۀ ځم هلته تاسو نه شئ راتلے.“ ٢٢ بیا یهودیانو وویل، ”ولې دے به خپل ځان وژنی ځکه چې دے دا وائی، چرته چې زۀ ځم هلته تاسو نه شئ راتلے.“ ٢٣ نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو د دې زمکې خلق یئ او زۀ د آسمان، تاسو د دې دنیا اوسېدونکی یئ خو زۀ د دې دنیا نه یم. ٢٤ ځکه ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ. که چرې تاسو په دې باور نه کوئ چې زۀ هغه یم، یعنی، زۀ هم هغه پېغمبر یم نو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ.“ ٢٥ هغوی د هغه نه تپوس وکړو، ”تۀ څوک یې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زۀ هم هغه یم چې ما تاسو ته د اول نه وئیلی دی. ٢٦ ما سره ستاسو د مجرمولو او د وئیلو دپاره پیرې خبرې دی خو هغه چا چې زۀ یې رالېرلے یم، رښتینے دے او څۀ چې ما د هغه نه اوربدلی دی هغه زۀ دنیا ته وایم.“ ٢٧ هغوی په دې پوهه نه شو چې عیسیٰ هغوی ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې. ٢٨ نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”کله چې تاسو ابن آدم په سولی وڅېژوئ نو بیا به تاسو پوهه شئ چې زۀ هغه یم، او زۀ په خپل اختیار هیڅ نه کوم خو زۀ هغه څۀ وایم، د څۀ چې پلار ما له تعلیم راکړے دے. ٢٩ چا چې زۀ رالېرلے یم هغه ما سره دے. هغه زۀ یواځې نه یم پرېښے ځکه زۀ همپشه هغه څۀ کوم چې هغه پرې راضی کیري.“ ٣٠ عیسیٰ چې دا خبرې کولې نو ډېرو پرې ایمان راوړو.

حقیقت به تاسو آزاد کړی

٣١ بیا عیسیٰ هغه یهودیانو ته وفرمائیل چا چې په هغه ایمان راوړے وو، ”که چرې تاسو زما په کلام عمل کوئ نو تاسو به په رښتیا زما مریدان یئ. ٣٢ او تاسو به په حقیقت پوهه شئ او حقیقت به تاسو آزاد کړي.“ ٣٣ هغوی هغه ته جواب ورکړو چې، ”مونږ د ابراهیم اولاد یو، مونږ چرې هم د چا غلامان شوی نه یو. ستا د دې وینا نه څۀ مطلب دے چې تاسو به آزاد شئ؟“ ٣٤ عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”زۀ تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې گناه کوی هغه د گناه غلام دے. ٣٥

غلام د يو خاندان فرد گټلے نه شی، خو زوئ همپشه دپاره د خاندان فرد گټلے شی. (۳۶) نو که چرې زوئ تاسو آزاد کړې نو تاسو به په رښتيا سره آزاد یئ. (۳۷) ما ته پته ده چې تاسو د ابراهيم اولاد یئ خو تاسو زما د وژلو موقع گورئ ځکه چې ستاسو په زړونو کښې زما د کلام دپاره ځائ نشته. (۳۸) زه تاسو ته هغه وایم څه چې ما د پلار په حضور کښې لیدلی دی خو تاسو په هغې عمل کوئ څه چې تاسو د خپل پلار نه اوربدلی دی. (۳۹) هغوی ورته جواب ورکړو، ”ابراهيم زموږ پلار دے.“ عیسی ورته وفرمائیل، ”که چرې تاسو د ابراهيم اولاد وئ نو تاسو به هغه کارونه کول کوم چې ابراهيم کول. (۴۰) خو اوس تاسو کوشش کوئ چې ما ووژنئ ځکه چې ما تاسو ته حقیقت وویل و چې ما د خدائ پاک نه اوربدلے وو. ابراهيم هیڅکله هم داسې نه و کړی. (۴۱) تاسو د خپل پلار غوندې کارونه کوئ.“ هغوی هغه ته وویل، ”موږ حرامیان نه یو، او خدائ پاک په خپله زموږ پلار دے.“ (۴۲) عیسی ورته وفرمائیل چې، ”که خدائ پاک ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مینه کولے ځکه چې زه د خدائ پاک نه راغلے یم او اوس دلته یم. زه په خپله مرضی نه یم راغلے بلکې زه هغه رالېدلے یم. (۴۳) تاسو ته چې زه څه وایم په هغې ولې نه پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو زما کلام قبلولے نه شی. (۴۴) خو تاسو د خپل پلار ابلیس بچی یئ او تاسو په خپله خوښه د هغه خواهشونه پوره کوئ. هغه د اول نه قاتل وو او په حقیقت نه دے ولاړ ځکه چې په هغه کښې څه حقیقت نشته. کله چې هغه دروغ وائی نو د خپل فطرت په مطابق یې وائی ځکه چې هغه دروغزن دے او د دروغو پلار دے. (۴۵) نو کله چې زه تاسو ته رښتیا وایم خو تاسو په ما یقین نه کوئ. (۴۶) په تاسو کښې څوک ما د گناه مجرم ثابتولے شی؟ که زه رښتیا وایم نو بیا ولې تاسو په ما یقین نه کوئ؟ (۴۷) څوک چې د خدائ پاک دی هغوی د خدائ پاک کلام قبلوی. په کومه وجه چې تاسو ورته توجه نه ورکوئ هغه دا چې تاسو د خدائ پاک نه نه یئ.“

حضرت عیسی د حضرت ابراهيم نه اول موجود وو

(۴۸) یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ولې زموږ دا وینا رښتیا نه ده چې ته سامری یې او په تا پیریان ناست دی؟“ (۴۹) عیسی وفرمائیل چې، ”په ما پیریان نه دی ناست. خو زه د خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بې عزته کوئ. (۵۰) زه خپله لوئی نه غواړم بلکې یو ذات شته چې هغه یې غواړی او هغه صحیح فېصله کونکے دے. (۵۱) زه تاسو ته رښتیا وایم، که څوک زما په کلام عمل کوی نو هغه به هیڅکله نه مری.“ (۵۲) یهودیانو هغه ته وویل چې، ”اوس زموږ پوره یقین دے چې په تا پیرے ناست دے. ابراهيم خو وفات دے او نبیان هم وفات شوی دی او بیا هم ته وائې چې، که څوک زما په کلام عمل وکړی نو هغه به هیڅکله نه مری. (۵۳) ولې ته زموږ د پلار ابراهيم نه لوئی یې څه، څوک چې وفات دے؟ او نبیان هم وفات شوی دی. نو ته خپل ځان څه گټې؟“ (۵۴) عیسی جواب ورکړو، ”که چرې زه د خپل ځان لوئی وکړم نو زما لوئی بې مطلبه ده. هغه څوک چې ما له لوئی راکوی هغه زما پلار دے د چا په حقله چې تاسو وایئ چې هغه زموږ خدائ پاک دے. (۵۵) اگر که تاسو هغه نه پېژنئ. خو زه یې پېژنم. که چرې ما دا وویل چې زه هغه نه پېژنم نو زه به هم ستاسو په شان دروغزن یم. خو زه هغه پېژنم او د هغه په کلام عمل کوم. (۵۶) ستاسو پلار ابراهيم په دې خوشحاله وو چې هغه به زما ورغ وویښی. او هغه دا ورغ ولیدله او خوشحاله شو.“ (۵۷) یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ته خو لا د پنځوسو کالو هم نه یې، نو ابراهيم دې څنگه ولیدو؟“ (۵۸) عیسی وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، چې ابراهيم لا پېدا شوے نه وو چې زه موجود وم.“ (۵۹) نو په دې هغوی د عیسی د ویشتنو پسې کانی راواخستل خو عیسی خپل ځان په ډډه کړو او د خدائ د کور نه ووتو.

د یو پېدائشی روند بینا کول

۹ (۶۰) عیسی چې په لاره تېرېدو نو یو سرے یې ولیدو چې پېدائشی روند وو. (۶۱) د هغه مریدانو ترې تپوس وکړو چې،

”أستاذہ، گناہ چا کړې ده، دې سړی او کۀ د دۀ مور او پلار، چې دے پوند پېدا شوے دے؟“ (۳) عیسیٰ جواب ورکړو،
 ”تۀ دې سړی او نۀ د دۀ مور پلار گناه کړې ده. بلکې هغه ځکه پوند پېدا شو چې د خدای پاک قدرت په دۀ کښې څرگند
 شی. (۴) ترڅو چې لا ورځ ده مونږ له د هغه کار کول په کار دی چا چې زۀ رالېږلے یم، شپه راروانه ده چې هیڅوک په
 کښې کار نۀ شی کولے. (۵) نو ترڅو چې زۀ په دُنیا کښې یم، زۀ د دُنیا نُور یم.“ (۶) دې وئیلو سره عیسیٰ په زمکه وټوکل
 او په توکانو یې خټه جوړه کړله او هغه یې د هغه سړی په سترگو ومېرله، (۷) او ورته یې وفرمائیل چې، ”لار شه او د سیلوم
 په تالاب کښې یې ووينځه.“ د دې لفظ معنی ده، لېږلے شوے، نو هغه سرے لارو، سترگې یې ووينځلې او چې واپس راغلو
 بېنا شوے وو. (۸) بیا د هغه گاونډیانو او هغه چا چې دے یې پېژندو چې خیر به یې غوښتو، هغوی وئیل چې، ”ولې دا هغه
 سرے نۀ دے چې ناست به وو او خیر به یې غوښتو؟“ (۹) ځینو وئیل، ”آو، هم دا هغه سرے دے،“ او نورو وئیل، ”نه،
 دا د هغه په شان دے.“ هغه په خپله وئیل چې، ”زۀ هم هغه سرے یم.“ (۱۰) هغوی ترې تپوس وکړو، ”نو ستا سترگې څنگه
 بېنا شوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”یو سرے چې نوم یې عیسیٰ دے هغه خټه جوړه کړه، او زما په سترگو یې ومېرله او
 راته یې وفرمائیل چې د سیلوم تالاب ته لار شه او وې وينځه. بیا زۀ لارم او ومې وينځلې او بېنا شوم.“ (۱۲) هغوی تپوس
 وکړو چې، ”هغه دے چرته؟“ هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته.“

د فریسیانو د شفا موندلو په حق کښې تحقیقات

(۱۳) هغه سرے چې مخکښې پوند وو هغوی فریسیانو له راوستو. (۱۴) دا د سبت ورځ وه چې عیسیٰ خټه جوړه کړه او د
 هغه سترگې یې بېنا کړې. (۱۵) بیا فریسیانو ترې هم تپوسونه شروع کړل چې، ”تۀ څنگه بېنا شوې؟“ سړی هغوی ته وئیل،
 ”هغه زما په سترگو خټه ومېرله، بیا هغه ما ووينځلې او اوس زۀ لیدے شم.“ (۱۶) ځینو فریسیانو وئیل چې، ”دا سرے د
 خدای پاک د طرفه نۀ دے ځکه چې د سبت د ورځې احترام نۀ کوی.“ خو نورو وئیل چې، ”یو گناه گار سرے څنگه
 داسې معجزه کولے شی؟“ او په هغوی کښې اختلاف پېدا شو. (۱۷) نو هغوی د هغه پوند سړی نه بیا تپوس وکړو چې، ”ستا
 د هغه په حقله څۀ خیال دے؟ ځکه چې هغه ستا سترگې بېنا کړې دی.“ هغه جواب ورکړو چې، ”هغه یو نبی دے.“ (۱۸) خو
 یهودیانو په دې باور نۀ کولو چې دا سرے پوند وو او بېنا شو ترڅو چې هغوی د هغه مور او پلار راوغوښتل (۱۹) او تپوس
 یې ترې وکړو چې، ”دا ستاسو زوی دے، څوک چې تاسو وایئ چې پوند پېدا شوے وو؟ نو اوس دے څنگه لیدلے شی؟“
 (۲۰) مور او پلار یې جواب ورکړو، ”مونږ ته دا پته ده چې دا زموږ زوی دے او چې دے پېدائشی پوند دے. (۲۱) خو مونږ
 ته پته نشته چې دا څنگه دے اوس لیدلے شی، او نۀ مونږ ته پته شته چې چا د دۀ سترگې بېنا کړې. د دۀ نه تپوس وکړئ،
 دے زلمے دے، دے به په خپله حال ووائی.“ (۲۲) د هغه مور او پلار د یرې نه داسې وئیل ځکه چې هغوی د یهودیانو نه
 وېرېدل. نو یهودیانو د مخکښې نه دا فیصله کړې وه چې څوک هم عیسیٰ ومني چې مسیح دے نو هغه به د عبادتخانی نه
 وشړی. (۲۳) هم دغه وجه وه چې مور پلار یې وئیل چې هغه زلمے دے، تپوس ترې وکړئ. (۲۴) نو بیا په دوهم ځل هغوی
 هغه سرے راوغوښتو څوک چې پوند وو او ورته یې وئیل، ”خدای پاک ته مخ کړه او رښتیا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده
 چې دا سرے گناه گار دے.“ (۲۵) هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته چې دے گناه گار دے او کۀ نه، خو زۀ د یو څیز نه
 خبر یم، هغه دا چې زۀ پوند وم او اوس بېنا شوے یم.“ (۲۶) هغوی ترې تپوس وکړو چې، ”هغه تا سره څۀ وکړل؟ هغه ستا
 سترگې څنگه بېنا کړې؟“ (۲۷) هغه جواب ورکړو چې، ”ما خو تاسو ته وئیل خو تاسو غوږ نۀ کېښودو، نو تاسو دا بیا ولې
 اورېدل غواړئ؟ ولې تاسو هم د هغه مریدان جوړېدل غواړئ څۀ؟“ (۲۸) نو بیا هغوی په کنځلو شول او ورته یې وئیل، ”تۀ د
 هغه مرید یې، خو مونږ د موسیٰ یو. (۲۹) مونږ ته پته ده چې خدای پاک د موسیٰ سره خبرې کړې وې خو د دې سړی نه
 خبر نۀ یو چې دے د کومه راغلی دے.“ (۳۰) سړی جواب ورکړو چې، ”څومره د حېرانتیا خبره ده چې تاسو ته دا پته

نشته ڇي هغه د ڪومه راغلي دے، خو بيا هم هغه زما سترگي بيٺا ڪري. (۲۱) مونڙ ته پٽه ده ڇي خدائ پاڪ د گناهگارو نه اوري، خو هغه د هغه ڇا اوري ڇي د هغه عبادت ڪوي او د هغه رضا پوره ڪوي. (۲۲) د دنيا د پيدايشت نه لا ڇا دا نه دي اوربدي ڇي ڇا د پيدائشي ڀوند سترگي بيٺا ڪري دي. (۲۳) ڪه دا سرپے د خدائ پاڪ د طرفه نه وے نو هغه هيخ نه شو ڪولے. (۲۴) هغوي ورته ووئيل ڇي، ”ته خو په خپله بلڪل گناه گار پيدا شوے يي او اوس مونڙ ته د تعليم راڪولو ڪوشش ڪوي؟“ نو بيا هغوي هغه د عبادتخاني نه وشړلو.

روحاني روندتوب

(۲۵) ڪله ڇي عيسيٰ په دي خبر شو ڇي هغوي هغه شړلے دے، نو عيسيٰ هغه پيدا ڪړو او تپوس يي ترې وڪړو، ”ستا په ابن آدم ايمان شته؟“ (۲۶) سرپي جواب ورڪړو، ”مالڪه، ما ته ووايه هغه څوڪ دے نو ڇي زه په هغه ايمان راوړم.“ (۲۷) عيسيٰ هغه ته وفرمائيل ڇي، ”تا هغه وليدو، څوڪ ڇي تا سره خبرې ڪوي هم هغه دے.“ (۲۸) هغه ووئيل، ”مالڪه، زما پرې ايمان دے.“ او هغه ورته په سجده پرېوتو. (۲۹) عيسيٰ وفرمائيل ڇي، ”زه دي دنيا ته د عدالت دپاره راغلي يم ڇي رانده بيٺا شي او څوڪ ڇي ځان بيٺا گڼي هغه رانده شي.“ (۳۰) ځيني فريسيان ڇي د هغه سره نزدي ولاړ وُو د هغه دا خبرې يي اوربدي او تپوس يي ترې وڪړو، ”ولې مونڙ رانده يو څه؟“ (۳۱) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل، ”ڪه ڇرې تاسو رانده وے نو ستاسو گناه به نه وه خو اوس ڇي تاسو دا وايئ ڇي مونڙ بيٺا يو، نو په دي تاسو گناه گار پاتي شوي.“

د گڊو د شپون مثال

۱۰ (۱) ”زه تاسو ته رښتيا وایم ڇي هر څوڪ ڇي د گڊو شپول ته په دروازې نه ورننوځي خو په بله لاره وراوړي هغه غل او ډاڪو دے. (۲) خو ڪوم سرپے ڇي په دروازه ورننوځي هغه د گڊو شپونڪے دے. (۳) څوڪيدار هغه ته دروازه ڪولاووي، او گڊي د هغه آواز اوري او هغه خپلي گڊي په نوم رابلي او هغوي په هغه پسې رواني وي. (۴) ڪله ڇي هغه خپلي ٽولي گڊي رابهر ڪري نو هغه ترې وړاندې ځي او گڊي ورپسې، ځكه ڇي هغوي د هغه آواز پيژني. (۵) هغوي به نا آشنا سرپي پسې ڇرې هم نه ځي. بلڪي هغوي به د هغه نه وتښتي ځكه ڇي هغوي د نا آشنا سرپي آواز نه پيژني.“ (۶) عيسيٰ هغوي ته دا مثال ووئيلو خو هغوي په دي پوهه نه شول ڇي د هغه د دي نه مطلب څه وو.

حضرت عيسيٰ بنه شپونڪے دے

(۷) نو عيسيٰ هغوي ته بيا وفرمائيل ڇي، ”زه تاسو ته رښتيا وایم ڇي زه د گڊو دپاره دروازه يم. (۸) هغوي ٽول ڇي زما نه مخڪښي راغلي وُو غله او ډاڪوان وُو، خو گڊو هغوي ته غور ونه نيولو. (۹) زه دروازه يم. څوڪ ڇي زما په وسيله ننوځي هغه به بچ شي. هغه به دننه بهر تلے راتلے شي او د څرن ځائ به ومومي. (۱۰) غل صرف د غلا د قتل او د تباهي دپاره راځي خو زه دي له راغلي يم ڇي خلق ژوندون حاصل ڪري او په مڪمل ډول پُرسکونه وي. (۱۱) زه بنه شپونڪے يم او بنه شپونڪے د گڊو دپاره خپل سر ورڪوي. (۱۲) خو مزدور ڇي نه شپون وي او نه يي گڊي خپلي وي، ڪله ڇي هغه ليوه په راتلو ويٺي نو گڊي په ځائ پرېږدي او وتښتي. ليوه رمه راگهره ڪري او گڊي خوري ورې ڪري. (۱۳) هغه ځكه تښتي ڇي مزدور دے او د گڊو هيخ پرواه نه ڪوي. (۱۴) زه بنه شپون يم. زه خپلي گڊي پيژنم او زما گڊي ما پيژني، (۱۵) ځنگه ڇي ما پلار پيژني او زه پلار پيژنم، او زه خپل ځان د گڊو دپاره قربانوم. (۱۶) زما نورې گڊي هم شته ڇي په دي شپول ڪښي نشته،

زہ بہ هغویٰ هم ضرور دلته راولم. هغویٰ به زما آواز اوری، او بیا به یوه رمه وی او شپونکے به یی هم یو وی. (۱۷) په دې وجه پلار ما سره مینه کوی ځکه چې زه خپل ځان قربانونم د دې دپاره چې دا بیا ومومم. (۱۸) دا زما نه څوک نه اخلی، خو زه دا په خپله مرضی قربانونم. دا زما اختیار دے چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختیار دے چې دا زه بیا ومومم. دا حکم ما ته خپل پلار راکړے دے. (۱۹) د دې خبرو په وجه بیا په یهودیانو کښې بې اتفاقی راغله. (۲۰) په هغویٰ کښې ډېرو وئیل چې، ”په ده پیریان ناست دی او دے پاگل دے، ولې تاسو ده ته غوږ ږدئ؟“ (۲۱) خو نورو وئیل چې، ”په چا چې پیریان ناست وی هغه داسې خبرې نه شی کولے. ولې پیرے د پوند سترگې روغولے شی څه؟“

د یهودیانو د حضرت عیسیٰ نه انکار

(۲۲) دا د ژمی ورځې وې او په یروشلیم کښې د خدای د کور د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خدای په کور کښې د سلیمان په برانډه کښې گرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغه نه راچاپېره شول او ورته یې وئیل، ”ترڅو پورې به ته مونږ په شک کښې ساتې؟ که ته مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا ووايه.“ (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما تاسو ته وئیل خو تاسو پرې یقین نه کوئ. زه چې کوم کارونه د خپل پلار په نوم کوم، هغه زما گواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نه کوئ ځکه چې تاسو زما گډې نه یئ. (۲۷) زما گډې زما آواز اوری، زه هغویٰ پېژنم او هغویٰ ما پسې راځی. (۲۸) زه هغویٰ له د تل ژوندون ورکوم او هغویٰ به هیڅکله هم هلاک نه شی او هیڅوک به یې هم زما د لاس نه ونه شوکوی. (۲۹) زما پلار چې ما ته هغویٰ حواله کړی دی هغه د هر څه نه زورور دے او هیڅ څوک دا د پلار د لاس نه نه شی شوکولے. (۳۰) زه او زما پلار یو یو.“ (۳۱) بیا یهودیانو عیسیٰ پسې کانی راوخستل چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عیسیٰ هغویٰ ته وفرمائیل چې، ”ما تاسو ته د پلار له طرفه ډېر نېک کارونه وښودل. نو تاسو ما د کوم کار په وجه سنگساروئ؟“ (۳۳) یهودیانو ورله جواب ورکړو چې، ”مونږ تا د څه نېک کار په وجه نه سنگساروو خو د کفر په سبب، ځکه چې ته خو صرف انسان یې او د خدای دعویٰ کوې.“ (۳۴) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ولې ستاسو په شریعت کښې دا نه دی لیکلے شوی چې، ”ما وفرمائیل چې تاسو خدایان یئ؟“ (۳۵) هغه خلق خدایان بللے کېدل چا ته چې د خدای پاک کلام راغله وو، خو مونږ په دې پوهیږو چې صحیفې بدلېدے نه شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئیلے شی چې څوک چې پلار مقدس کړے دے او دنیا ته یې رالېږلے دے، هغه کفر کوی ځکه چې ما وفرمائیل چې زه د خدای پاک زوی یم؟ (۳۷) که چېرې زه د خپل پلار کارونه نه کوم، نو په ما ایمان مه راوړئ. (۳۸) خو که زه یې کوم، که څه هم تاسو په ما ایمان نه راوړئ، نو زما په کارونو ایمان راوړئ د دې دپاره چې تاسو ته پته ولگی او پوهه شی چې پلار په ما کښې دے او زه په پلار کښې یم.“ (۳۹) نو هغویٰ یو ځلې بیا د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هغه د هغویٰ د لاس نه ووتو. (۴۰) عیسیٰ بیا د اردن د سیند پورې غاړه هغه ځای ته لاړو چرته چې به یحییٰ اول بیتسمه ورکوله. او هغه هلته پاتې شو. (۴۱) گڼ خلق ورله راغلل او هغویٰ وئیل چې، ”یحییٰ مونږ ته یوه معجزه هم نه وه ښکاره کړې، خو هغه چې څه د دې سړی په حقله وئیلی ؤو هغه رښتیا دی.“ (۴۲) او په هغه ځای کښې ډېرو خلقو په عیسیٰ ایمان راوړلو.

د لعزر مرگ

۱۱ (۱) نو اوس لعزر نومې سړے ناجوره وو، چې د بیت عنیا په نوم کوم چې د مریمې او د هغې د خور مرتا کلے وو. (۲) دا د هغه مریم ورور لعزر ناجوره وو چا چې په مالک عطر اچولی ؤو او د هغه پښې یې په خپلو وېستو وچې کړې وې. (۳) نو خوبندو یې عیسیٰ له خبر ورولېږلو چې، ”مالکه، چا سره چې ته مینه کوې هغه بیمار دے.“ (۴) خو کله چې عیسیٰ دا واورېدل نو وې وفرمائیل، ”دا بیماری د مرگ نه ده، دا خو د خدای پاک د جلال څرگندولو دپاره ده نو چې د خدای پاک

زوی د دې په وسیله جلال ومومی.“ (۵) اگر چي عیسیٰ د مرتا، او د هغې خور او لعزر سره مینه کوله، (۶) خو چي هغه د لعزر د بیماری واورېدل نو هغه دوه ورځې نور هم په هغه ځای کېنې ایسار شو. (۷) بیا د دې نه پس عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”راځئ چي یهودیه ته واپس لاړ شو.“ (۸) مریدانو ورته وویل چي، ”اُستاز، څه لږ وخت مخکېنې یهودیانو ستا سنگسارول غوښتل، او تۀ بیا هلته ځي څه؟“ (۹) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې په ورځ کېنې دولس گینتې رڼا نۀ وی څه؟ هر څوک چي د ورځې گرځي تیندک نۀ خوری ځکه چي هغوی د دې دُنیا رڼا وینی. (۱۰) خو څوک چي د شپې گرځي نو تیندک به خوری ځکه چي هغه سره رڼا نشته.“ (۱۱) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ وفرمائیل چي، ”زمونږ دوست لعزر اودۀ پروت دے خو زۀ ورځم چي راوینن بی کړم.“ (۱۲) مریدانو هغه ته وویل، ”مالکۀ، کۀ چرې هغه اودۀ وی نو هغه به روغ شی.“ (۱۳) عیسیٰ د هغه د مرگ خبره کوله خو د هغوی خیال وو چي گنې دے د فطری اودۀ کېدو خبره کوی. (۱۴) بیا عیسیٰ هغوی ته صفا وفرمائیل، ”لعزر مړ دے، (۱۵) نو ستاسو دپاره دا بښۀ ده چي زۀ هلته نۀ وم نو چي تاسو ایمان راوړئ. خو راځئ چي هغه له ورسو.“ (۱۶) بیا توما چي برغونے ورته وائی، هغه نورو مریدانو ته وویل، ”راځئ چي مونږ هم لاړ شو چي د هغه سره مړۀ شو.“

د لعزر بیا ژوندی کېدل

(۱۷) کله چي عیسیٰ ورسېدو نو خبر شو چي څلور ورځې مخکېنې لعزر دفن شوے دے. (۱۸) بیتِ عنیاه د یروشلم نه څه دوه میله لرې وه (۱۹) او پېر یهودیان مرتا او مریمې ته د هغوی د ورور غمرازی له راغلی ؤو. (۲۰) کله چي مرتا د عیسیٰ د راتلو نه خبر شوه نو هغه سره ملاوېدو له ورغله، خو مریم په کور کېنې پاتې شوه. (۲۱) مرتا عیسیٰ ته وویل، ”مالکۀ، کۀ تۀ دلته وے نو زما ورور به مړ شوے نۀ وو. (۲۲) خو زۀ اوس هم پوهېږم چي کۀ تۀ د خدای پاک نه هر څه وغواړي نو خدای پاک به یې درکړي.“ (۲۳) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چي، ”ستا ورور به بیا راژوندی شی.“ (۲۴) مرتا هغه ته وویل، ”خو ما ته پته ده چي د قیامت په ورځ به هغه بیا راژوندی شی.“ (۲۵) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”زۀ قیامت او ژوندون یم. څوک چي په ما ایمان ساتي کۀ هغه مړ هم شی نو هغه به ژوندی وی، (۲۶) او څوک چي ژوندی دے او په ما ایمان لری هغه به هیڅکله هم مړ نۀ شی. آیا ستا په دې یقین دے؟“ (۲۷) هغې هغه ته وویل، ”آو، مالکۀ، زما په دې ایمان دے چي تۀ مسیح یې، د خدای پاک زوی، څوک چي دُنیا ته راتلونکے دے.“ (۲۸) کله چي هغې دا وویل، نو هغه واپس لاړه او خپله خور مریم یې راوبلله، او په پټه یې ورته وویل، ”اُستاز دلته دے او هغه تا غواړي.“ (۲۹) کله چي مریم دا واورېدل نو سمدستی پاڅېده او عیسیٰ له ورغله. (۳۰) خو عیسیٰ لا کلي ته نۀ وو رارسېدلے او لا په هغه ځای کېنې وو چرته چي مرتا هغه سره ملاو شوه. (۳۱) کوم یهودیان چي د مریم سره غمرازی دپاره کور کېنې ؤو، نو چي هغوی ولیدل چي هغه زر پاڅېده او بهر لاړه نو هغوی ورپسې روان شول، ځکه چي هغوی دا گڼل چي قبر له روانه ده چي پرې وژاړی. (۳۲) کله چي مریم هغه ځای له ورغله چرته چي عیسیٰ وو نو د هغه په لیدو سره په پښو ورته پرېوتله او هغه ته یې وویل، ”اے مالکۀ، کۀ چرې تۀ دلته وے نو زما ورور به مړ شوے نۀ وو.“ (۳۳) کله چي عیسیٰ مریم او ورسره یهودیان په ژړا ولیدل نو هغه یو سوږ اسویلے وکړو او پېر زهیر شو. (۳۴) هغه تپوس وکړو چي، ”هغه تاسو کوم ځای دفن کړے دے؟“ هغوی جواب ورکړو، ”مالکۀ، راشه او وې گوره.“ (۳۵) عیسیٰ په ژړا شو. (۳۶) یهودیانو وویل چي، ”گوره د دۀ هغه سره څومره مینه وه.“ (۳۷) خو ځینو وویل چي، ”ولې دې سپری چا چي د هغه روند سپری سترگي بینا کړې وې دا نۀ شو کولے چي لعزر یې د مرگ نه بچ کړے وے؟“ (۳۸) عیسیٰ بیا سوږ اسویلے وکړو، او قبر له راغے. دا یو غار وو چي مخې ته یې گټه اېښودلے شوې وه. (۳۹) عیسیٰ وفرمائیل، ”دا گټه لرې کړئ.“ مرتا، د مړ سپری خور، هغه ته وویل، ”مالکۀ، اوس خو به یې بوی کړے وی ځکه چي د دۀ د مرگ خو څلور ورځې شوې دی.“ (۴۰) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”ولې ما تاسو ته دا نۀ ؤو وئیلی څه، چي کۀ چرې تاسو

ایمان لرئ نو تاسو به د خُدائ پاک لوی وینی؟“ (۴۱) نو هغوی گټه لرې کړله. بیا عیسی پورته وکتل او وې فرمائیل، “پلاره، زه ستا شکر کوم چې تا زما دُعا واورېدلې. (۴۲) ما ته پته ده چې ته همېشه زما اورې، خو ما د دې حاضر و خلکو دپاره سوال وکړو نو چې د دوی دا باور وشي چې زه تا رالېدلې یم.” (۴۳) بیا کله چې هغه دا فرمائیل نو هغه په اوچت آواز چغه کړه، “لعززه، بهر راوځه.” (۴۴) نو مړ سپرې بهر راووتو، د هغه لاس او پښې د کتان په کفن کېنې ترلې شوی ؤ او مخ یې په توکی کېنې انغېستې شوې وو. عیسی هغوی ته فرمائیل، “د دۀ نه کفن لرې کړئ او پرې یې ږدئ چې ځی.”

د حضرت عیسی د مرگ سازش

(۴۵) ډېر خلق چې د مریم سره قبر له راغلی ؤ هغوی چې هغه څه ولیدل کوم چې عیسی وکړل نو په هغه یې ایمان راوړو. (۴۶) خو په هغوی کېنې ځینې فریسیانو له ورغلل او هغه څه یې ورته وویل څه چې عیسی کړی ؤ. (۴۷) نو مشرانو امامانو او فریسیانو یوه جرگه راوبلله او وې وویل چې، “مونږ ته څه کول په کار دی؟ ځکه چې دا سپرې خو ډیرې معجزې ښکاره کوی. (۴۸) که مونږ دې دغه شان آزاد پرېږدو نو ټول خلق به په دۀ ایمان راوړی، او بیا به رومیان راشي او زموږ ټول قوم او د خُدائ کور به تباه کړی.” (۴۹) خو په دوی کېنې یو تن چې نوم یې کائفس وو څوک چې په دغه کال د ټولو نه مشر امام وو، هغوی ته وویل، “تاسو په هیڅ نه پوهېږئ، (۵۰) تاسو په دې نه پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې یو سپرې مړ کړئ شی، نه چې ټول قوم تباه او برباد شی.” (۵۱) هغه دا د خپله ځانه ونۀ وویل، بلکې د هغه کال د مشر امام په حیثیت یې دا پېشگوښې وکړله چې عیسی به د قوم دپاره قربان شی، (۵۲) او نۀ صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دُنیا کېنې د خُدائ پاک خواره واره بچی رایوځای کړی. (۵۳) نو د هم هغه ورځې نه پس هغوی د هغه د مرگ منصوبه جوړه کړه. (۵۴) نو په دې وجه عیسی نور د یهودیانو په مینځ کېنې آزاد نۀ گرځېدو بلکې د هغه ځای نه یو کلی ته لاړو چې نوم یې افرائیم وو چې د صحرا سره نږدې مُلک کېنې وو او هغه هلته د خپلو مریدانو سره پاتې شو. (۵۵) اوس د یهودیانو د فسح اختر رانزدې وو او ډېر خلق د کلی نه یروشلیم ته د فسح د اختر نه مخکېنې لاړل چې خپل ځانونه مقدس کړی. (۵۶) هغوی عیسی لټولو او کله چې هغوی د خُدائ په کور کېنې ودرېدل نو د یو بل نه یې تپوس کولو، “څه مو خیال دے؟ ولې هغه به اختر له رانه شی څه؟“ (۵۷) په دې وخت کېنې مشرانو امامانو او فریسیانو دا حُکم ورکړی وو چې چا د عیسی پته ولگوله چې چرته دے نو دوی دې پرې خبر کړی چې هغه گرفتار کړی.

حضرت عیسی په بیتِ عنیاه کېنې په تېلو مسح کړی شو

۱۲

(۱) د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکېنې عیسی بیتِ عنیاه ته راغی چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغه د مړو نه بیا ژوندی کړی وو. (۲) هلته هغوی هغه له د مابشام مېلمستیا وکړه چې مرتا په کېنې خدمت کولو او لعزر هم د عیسی سره په نورو مېلمنو کېنې په دسترخوان ناست وو. (۳) بیا مریم ښۀ قیمتی عطر چې نیم سپر قدرې ؤ او د خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عیسی په پښو یې واچول او هغه یې بیا په خپلو وېښتو وچې کړې او ټول کور د دې عطرو د خوشبویي نه ډک شو. (۴) خو په دې یهوداه اِسکریوتی، چې د عیسی یو مرید وو چې لږ وروستو د هغه مُخبر کېدونکې وو، وویل چې، (۵) “دا عطر په درې سوه دیناره ولې خرڅ نۀ کړی شو چې پېسې یې خوار غریب له ورکړی شوې وے؟“ (۶) هغه دا خبره په دې ونۀ کړه چې گنې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه چې هغه په خپله غل وو. هغه به د هغه پېسو نه هم پټولې کومې به چې د چندې په تیلې کېنې جمع کېدې او د هغه په اختیار کېنې به وې. (۷) عیسی فرمائیل چې، “هغه خپلې خوبښې ته پرېږدئ. هغې دا عطر واخستل چې زما د ښخولو د ورځې دپاره یې وساتې. (۸) ځکه

چي غريبانان خو به تل تاسو سره وي خو زه به درسره تل نه يم.

د لعزر خلاف سازش

٩) كله چې د يهوديانو هغه لويه گڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوى نه يواځې دې له راتلل چې عيسى وويني خو د لعزر د كتلو دپاره هم څوك چې هغه د مرو نه بيا راژوندې كړے وو. ١٠) نو مشرانو امامانو دا منصوبه جوړه كړه چې لعزر هم مړ كړي، ١١) ځكه چې د هغه په وجه ډېر يهوديان عيسى له ورتلل او په هغه يې ايمان راوړو.

د حضرت عيسى په يروشلم كښي استقبال

١٢) په بله ورځ گڼ خلق چې اختر له راغلي وو چې د دې نه خبر شول چې عيسى هم يروشلم ته راروان دے، ١٣) نو هغوى د كجورې څانگې واخستلې او د هغه استقبال له وروتل او دا نعرې يې وهلې، ”امباركي. مبارك دے هغه څوك چې د مالِك خُدائ په نوم راځي، د بنى اسرائيلو بادشاه دې مبارك وي.“ ١٤) او عيسى يو كوچانې وموندلو او په هغې سور شو، لكه څنگه چې په صحيفو كښي ليكلي دي، ١٥) ”اے د صيون لورې. مه یرېره. وگوره، ستا بادشاه په كوچانې سور راروان دے.“ ١٦) هغه وخت خو د عيسى مريدان په دې پوهه نه شول، خو كله چې عيسى خپلې لويې ته ورسېدلو نو هغوى ته بيا ورياد شول چې دا خو د هغه په حقله ليكلے شوى وو او هم دغه شان د هغه سره وشول. ١٧) نو كوم خلق چې د هغه سره وو كله چې عيسى لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وكړو او د مرو نه يې بيا ژوندې كړو، نو هغوى د هغې گواهي جاري ساتله. ١٨) هم دغه وجه وه چې ډېر خلق د هغه سره ملاوېدو له ورغلل، ځكه چې هغوى اورېدلى وو چې هم هغه دا معجزه كړي ده. ١٩) بيا فريسيانو يو بل ته وويل، ”تاسو گورئ چې مونږ هيڅ نه شو كولے، وگورئ، ټوله دنيا په هغه پسې روانه ده.“

ځينو يونانيانو غوښتل چې حضرت عيسى سره ملاو شي

٢٠) يو څو يونانيان په اختر كښي د عبادت دپاره تلي وو. ٢١) هغوى فيليپوس له راغلل څوك چې د بيت صيدا د گليل اوسېدونكے وو، او هغه ته يې وويل، ”صاحبه، مونږ غواړو چې عيسى سره ملاو شو.“ ٢٢) فيليپوس لاړو او اندرياس ته يې وويل، بيا هغوى دواړه لاړل او عيسى يې خبر كړو. ٢٣) عيسى هغوى ته جواب وركړو، ”هغه وخت راغلو چې ابن آدم خپله لوى ومومى. ٢٤) زه تاسو ته رښتيا وایم ترڅو چې د غنمو دانه په زمكه كښي ونه غورزېري او په خاوره كښي ښخه او مړه نه شي تر هغې به دا صرف يوه دانه وي. خو كله چې دا په خاورو كښي ښخه شي نو دا ډېره مېوه پېدا كړي. ٢٥) هغه څوك چې د خپل ژوند سره مينه كوي هغه به يې بائيلي، او څوك چې په دنيا كښي د خپل ژوند نه نفرت كوي، هغه به يې د تل ژوندون دپاره وساتي. ٢٦) كه څوك زما خدمت كوي هغه دې ما پسې راځي، او چرته چې زه يم هلته به زما خادم هم وي. هر څوك چې زما خدمت كوي، هغه له به زما پلار عزت وركړي.

حضرت عيسى د خپل مرگ په حقله خبرې كوي

٢٧) اوس زما زړه پرېشانه دے او زه څه ووايم؟ چې اے پلاره، ما د دې وخت نه بچ كړه؟ خو، هم دا وجه ده چې زه دې وخت له راغلي يم. ٢٨) اے پلاره، خپل نوم ته جلال وركړه.“ بيا د آسمان نه يو آواز راغلو، ”ما خپل نوم ته جلال وركړے دے او زه به بيا هم جلال وركړم.“ ٢٩) كومه گڼه چې هلته ولاړه وه هغوى دا واورېدل او وئ وئ چې دا د تندر آواز وو

خو نورو ووئيل چې، ”فرشتې هغه سره خبرې وکړې.“ (۲۰) عیسیٰ وفرمائیل چې، ”دا آواز زما د گټې دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. (۲۱) اوس د دې دُنیا د عدالت وخت دے او د دې دُنیا سردار یعنی شېطان به اوس بهر وويستلے شی. (۲۲) او کله چې زه د زمکې نه وخبڙولے شم نو زه به ټول خلق خپل ځان ته راکاږم.“ (۲۳) عیسیٰ دې خبرې ته اشاره وکړه چې هغه به په کوم مرگ مری. (۲۴) گڼې جواب ورکړو چې، ”زمونږ شریعت دا وائی چې مسیح به تل تر تله وی، نو بیا ته څنگه وائې چې ابن آدم به ضرور په سولۍ وخبڙولے شی؟ دا ابن آدم دے څوک؟“ (۲۵) عیسیٰ هغوی له جواب ورکړو، ”رڼا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رڼا تاسو سره ده وگرځئ، هسې نه چې تیاره مو راگڼر کړی. څوک چې په تیاره کښې گرځی، هغه ته پته نه وی چې چرته روان دے. (۲۶) ترڅو چې رڼا تاسو سره ده، په رڼا یقین کوئ نو چې تاسو د رڼا زامن شی.“

د یهودیانو بې ایمانی

د دې خبرو نه پس عیسیٰ د هغوی نه لارو او پټ شو. (۲۷) اگر که عیسیٰ ډیرې معجزې د هغوی په موجودگی کښې وکړې، خو هغوی په هغه باندې ایمان رانه وړو (۲۸) چې د یسعیاہ نبی دا خبره پوره شی چې فرمائیلی یې و، ”اے مالکه، زموږ په پیغام باندې چا یقین کړے دے؟ مالک خدای خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟“ (۲۹) په دې وجه هغوی ایمان راوړلے نه شو، ولې چې یسعیاہ نبی دا هم وفرمائیل چې، (۳۰) ”هغه د هغوی سترگې ږندې کړې دی او زړونه یې ورله سخت کړی دی، نو چې هغوی په خپلو سترگو ونه وینی او په خپلو زړونو کښې پرې پوهه نه شی او د رغېدو دپاره ما ته راونه گرځی او زه یې روغ کړم.“ (۳۱) یسعیاہ دا خبرې ځکه وکړې چې هغه د عیسیٰ لوی ولیده او د هغه په حق کښې یې خبرې کولې. (۳۲) خو سره د دې په هغوی کښې ډېرو یهودی مشرانو هم په هغه ایمان راوړو، خو د فریسیانو په وجه یې د دې اقرار نه کولو، او د دې یرې چې هغوی به د عبادتخانې نه بهر کړے شی. (۳۳) ځکه چې هغوی د خدای پاک نه د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول زیات خوښول.

د حضرت عیسیٰ کلام

(۳۴) نو عیسیٰ په اوچت آواز وفرمائیل، ”که څوک په ما ایمان راوړی نو هغه نه یواځې دا چې په ما ایمان راوړی بلکې په هغه چا هم چې زه یې راډلرلے یم. (۳۵) او څوک چې ما وینی هغه، هغه څوک وینی چې زه یې راډلرلے یم. (۳۶) زه دُنیا ته لکه د رڼا په شان راغلے یم د دې دپاره چې څوک په ما ایمان راوړی هغه به په تیاره کښې پاتې نه شی. (۳۷) زه د هغه چا عدالت نه کوم څوک چې زما کلام اوری او تابعداری یې نه کوی ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلے چې د دُنیا عدالت وکړم بلکې د دُنیا د بچ کولو دپاره راغلے یم. (۳۸) خو څوک چې ما نه منی او زما پیغام نه قبلوی، د هغه دپاره یو منصف شته، یعنی، زما هغه کلام چې ما کړے دے، هغه به په ورغ د آخرت د هغه عدالت وکړی. (۳۹) زه په خپل اختیار خبرې نه کوم خو پلار چې زه یې راډلرلے یم هغه ما ته حکم کړے دے چې څه ووايم او څنگه یې ووايم. (۴۰) او زه خبر یم چې د هغه حکم د تل عمری ژوندون ورکوی، نو ځکه څه چې پلار ما ته فرمائیلی دی، هم هغه څه زه وایم.“

د مریدانو پښې وینځل

۱۳ (۱) د فسح د اختر نه مخکښې عیسیٰ ته معلومه شوه چې د دُنیا نه د هغه د جدایی وخت رانزدې شوے دے او هغه

به خپل پلار ته ورشي. او د خپلو مريدانو سره يې په دې دنيا كښې مينه وه، او تر آخره وخته پورې يې ورسره مينه وكړه. (۲) د ماښام د روټې وخت وو، او ايليس د مخكښې نه د شمعون اِسكربوتې د زوئ يهوداه په زړه كښې دا خيال اچولې وو چې په عيسى مُخبرې وكړي. (۳) او عيسى پوهه وو چې پلار هغه له د هر څه اختيار وركړې دې او چې هغه د خُدائ پاك نه راغلي دې او خُدائ پاك له واپس روان دې. (۴) نو هغه د روټې نه پاڅېدو، خپل ځادر يې يو طرف ته كېښودو، يوه توليه يې راواخسته او د ملا نه يې تاو كړه. (۵) بيا هغه په يو لوبښي كښې اوږه واچولې او د خپلو مريدانو په پښو وينځلو يې شروع وكړه او په هغه توليه يې وچولې چې د ځان نه يې تاو كړې وه. (۶) كله چې هغه شمعون پطروس ته راوړسېدو نو پطروس هغه ته ووييل چې، ”مالِكه، ته به زما پښې وينځې؟“ (۷) عيسى جواب وركړو، ”څه چې زه كوم، ته اوس په دې نه پوهېږې خو وروستو به پوهه شې.“ (۸) پطروس هغه ته ووييل، ”زه به تاسو هيڅكله پرې نه ردم چې زما پښې ووينځې.“ عيسى جواب وركړو چې، ”ترڅو چې زه تا ونه وينځم نو ته به زما مريد نه يې.“ (۹) شمعون پطروس هغه ته ووييل، ”بيا نو مالِكه، نه يواځې زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم ووينځه.“ (۱۰) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”چا چې لامبلی وی هغه ته د پښو د وينځلو نه علاوه نور حاجت نشته بلکې هغه ټول پاك دې، او تاسو پاك يې خو ټول نه.“ (۱۱) ځكه چې عيسى ته معلومه وه چې څوك به په هغه مُخبرې كوي نو په دې وجه هغه وفرمائيل چې، تاسو ټول پاك نه يې. (۱۲) د هغوى د پښو وينځلو نه پس، هغه خپل ځادر راواخستو او كښېناستو او د هغوى نه يې تپوس وكړو، ”تاسو په دې پوهه شوي چې ما تاسو سره څه وكړل؟“ (۱۳) تاسو ما ته اُستاد او مالِك وايئ او دا ټيک وايئ ځكه چې زه يم. (۱۴) نو كه ما ستاسو مالِك او اُستاد ستاسو پښې ووينځلې نو په تاسو هم لازم دى چې د يو بل پښې ووينځئ. (۱۵) ما ستاسو دپاره يو مثال قائم كړې دې، چې تاسو به هم هغه شان كوئ، څنگه چې ما تاسو سره كړى دى. (۱۶) زه تاسو ته رښتيا وایم چې يو نوکر د خپل مالِك نه لوى نه وي او نه پېغام وړونکې د الېبرونکې نه لوى وي. (۱۷) اوس تاسو په دې خبره پوهه شوي نو تاسو بختور يې كه چرې عمل پرې وكړئ. (۱۸) زه ستاسو ټولو په حقله نه وایم، څوك چې ما غوره كړى دى هغوى زه پېژنم. خو چې د صحيفې دا خبره پوره شى چې، ”نو هغه چا چې روټې به يې ما سره خوږه هم هغه زما خلاف شولو.“ (۱۹) زه تاسو ته اوس د هغه واقعي د پېښېدو نه مخكښې دا وایم د دې دپاره چې كله هغه پېښه شى نو چې تاسو ايمان راوړئ چې مسيح هم زه يم. (۲۰) زه تاسو ته رښتيا وایم څوك چې زما يو پېغام وړونکې قبول كړى هغوى ما قبلوى او څوك چې ما قبول كړى نو هغه قبلوى چا چې زه الېبرلې يم.“

د حضرت عيسى د خپل مُخبر په حق كښې پېښگوټې

(۲۱) د دې وئيلو نه پس عيسى روح كښې سخت پرېشانه شو او وې وفرمائيل، ”زه درته رښتيا وایم چې په تاسو كښې به يو زما مُخبرې كوي.“ (۲۲) مريدانو يو بل ته وکتل او شكمن شول چې دې دا د چا په حقله خبرې كوي. (۲۳) په هغوى كښې يو مريد چې عيسى ورسره مينه كوله، د عيسى سره جُخت ناست وو. (۲۴) نو شمعون پطروس هغه ته اشاره وكړه او ورته يې ووييل چې، ”تپوس ترې وكړه چې هغه دا څوك يادوى.“ (۲۵) نو هغه مريد عيسى ته سر ورنزدې كړو او تپوس يې ترې وكړو، ”مالِكه، دا څوك دې؟“ (۲۶) عيسى جواب وركړو، ”دا هغه څوك دې چې زه ورته د روټې دا ټكړه په تالى كښې لمده كړم او ور يې كړم.“ بيا هغه د روټې ټكړه لمده كړه او د شمعون اِسكربوتې زوئ يهوداه له يې وركړه. (۲۷) د روټې د ټكړې خوړلو نه پس شېطان په هغه كښې ورننوتو. عيسى هغه ته وفرمائيل، ”څه چې كوې، زر يې وكړه.“ (۲۸) څوك چې روټې ته ناست ؤو د هغوى نه يو كس هم په دې پوهه نه شو چې هغه ولې ده ته داسې وفرمائيل. (۲۹) ځينو دا گمان وكړو چې يهوداه سره تيلې ده، نو عيسى هغه ته دا وفرمائيل چې اختر له چې څه په كار دى هغه واخله يا دا چې غريبانانو له څه وركړه. (۳۰) د نورې اخستو نه پس سمدستی يهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عیسیٰ نوے حکم

٢١) کله چې یهوداه بهر لاږو نو عیسیٰ وفرمائیل، ”اوس ابن آدم خپله لوئی وموندله او خدای پاک په هغه کبښې لوئی وموندله. ٢٢) که خدای پاک په هغه کبښې لوئی وموندله، نو خدای پاک به هم هغه ته په خپل ځان کبښې لوئی ورکړی او هغه ته به زر لوئی ورکړی. ٢٣) زما بچو، زه به د لږ وخت دپاره تاسو سره یم. بیا به تاسو ما لټوئ، او څنگه چې ما یهودیانو ته وفرمائیل، نو دغه شان اوس تاسو ته هم وایم، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شی راتلے. ٢٤) زه تاسو له یو نوے حکم درکوم چې د یو بل سره مینه کوئ. لکه چې ما تاسو سره مینه کړې ده نو دغه شان تاسو هم د یو بل سره مینه کوئ. ٢٥) که تاسو د یو بل سره مینه کوئ نو بیا به ټول خلق په دې پوهه شی چې تاسو زما مریدان یئ.“

د حضرت عیسیٰ د شمعون پطروس د انکار په حقله پېشگوئی کول

٢٦) شمعون پطروس هغه ته وویل، ”مالکه، ته چرته څې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو، ”چرته چې زه ځم، ته اوس ما پسې هلته نه شی راتلے خو وروستو به راشې.“ ٢٧) پطروس هغه ته وویل، ”مالکه، زه اوس ولې نه شم درتلے؟ زه به خپل ځان په تا قربان کړم.“ ٢٨) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ته به په رښتیا خپل ځان په ما قربان کړې څه؟ زه تا ته رښتیا وایم چې نن به ته د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شی.“

حضرت عیسیٰ پلار ته د ورتلو لار ده

١٤) ”خپل زړونه مه پرېشانه کوئ، په خدای پاک ایمان ساتئ، او په ما هم ایمان ساتئ. ١) زما د پلار په کور کبښې د اوسېدو ډېر ځایونه دی. که چېرې داسې نه وے نو بیا به ما تاسو ته دا وئیلی وؤ څه چې زه ځم چې تاسو دپاره ځای تیار کړم؟ ٢) او که زه لاړ شم او تاسو له ځای تیار کړم نو زه به په خپله بیا راشم او تاسو به د ځان سره بوځم، نو چې چرته زه یم هلته به تاسو هم یئ. ٣) او تاسو ته د هغې لارې پته ده کوم ځای ته چې زه روان یم.“ ٤) توما هغه ته وویل، ”مالکه، مونږ ته پته نشته چې ته چرته روان یې، نو مونږ ته د لارې څه پته ده؟“ ٥) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم. هیڅوک هم زما د وسیلې نه بڅېر پلار له نه شی راتلے. ٦) که تاسو زه پېژندلے نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو هغه پېژنئ او لیدلے مو دے.“ ٧) فیلیپوس هغه ته وویل، ”مالکه، مونږ ته پلار وښایه نو مونږ به مطمئن شو.“ ٨) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”فیلیپوسه، تا سره زه د دومره مودې نه یم او بیا مې هم نه پېژنئ څه؟ چا چې زه لیدلے یم هغه پلار هم لیدلے دے، نو بیا ته څنگه وائې چې مونږ ته پلار وښایه؟ ٩) په دې ستاسو باور نشته چې زه په پلار کبښې یم او پلار په ما کبښې دے؟ زه چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زه د خپل ځان نه نه کوم، خو دا پلار دے چې په ما کبښې اوسی او زما په وسیله خپل کار کوی. ١٠) په ما یقین وکړئ چې زه پلار کبښې یم او پلار په ما کبښې دے خو که په ما یقین نه کوئ، نو بیا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. ١١) زه تاسو ته رښتیا وایم، څوک چې په ما ایمان راوړی هغه به هم هغه کارونه کوی لکه چې زه یې کوم، او هغه به د دې نه هم لوی کارونه کوی ځکه چې زه پلار له روان یم. ١٢) تاسو چې څه هم زما په نوم وغواړئ زه به هغه وکړم نو چې د پلار لوئی په زوی کبښې څرگنده شی. ١٣) که تاسو زما په نوم ما نه څه هم وغواړئ زه به یې وکړم.“

١٥) ڪه تاسو ما سره مينه ڪوئ نو تاسو به زما په حڪمونو عمل ڪوئ. (١٦) او زه به پلار ته خواست وڪرم چې تاسو ته بل مددگار درڪړي چې تاسو سره به مدام وي. (١٧) هغه د حق روح دے، كوم چې دنيا نه قبلوى ځكه چې دنيا نه خو هغه ويني او نه يې پېژني. خو تاسو هغه پېژني ځكه چې هغه تاسو سره اوسى او هغه به په تاسو كېنې وي. (١٨) زه به تاسو يتيمان نه پرېردم، زه تاسو له واپس راځم. (١٩) لږ وخت پس به دنيا ما نور ونه ويني خو تاسو به مې ويني. ځكه چې زه ژوندې يم نو تاسو به هم ژوندى يئ. (٢٠) په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زه په خپل پلار كېنې يم او تاسو په ما كېنې يئ او زه په تاسو كېنې يم. (٢١) څوك چې زما حڪمونه مني او په هغې عمل كوي نو دا هغه خلق دى چې ما سره مينه كوي. او څوك چې ما سره مينه كوي زما پلار به ورسره مينه وڪړي او زه به هم د هغه سره مينه كوم او خپل ځان به ورته ښكاره كړم. (٢٢) بل يهوداه ترې تپوس وکړو، ”مالِكه، دا څه وجه ده چې ته به صرف مونږ ته ځان ښكاره كړې او نورې دنيا ته نه؟“ (٢٣) عيسى ورته جواب وركړو، ”څوك چې زما سره مينه كوي، هغوئ به زما په كلام عمل كوي او زما پلار به د هغوئ سره مينه كوي، او زه او پلار به هغوئ ته ورسو او د هغوئ سره به اوسو. (٢٤) څوك چې ما سره مينه نه كوي هغه زما په كلام عمل نه كوي، او دا كلام چې تاسو يې اورئ دا زما نه دے بلكې دا د پلار كلام دے چا چې زه رالېږلې يم. (٢٥) ترڅو چې لا زه تاسو سره يم ما تاسو ته دا هر څه وفرمائيل. (٢٦) خو مددگار يعنې روح القدس چې پلار به يې زما په نوم راولېږي، هغه به تاسو ته هر څه وېشائي او درته به هغه هر څه دريادوي، چې ما تاسو ته فرمائيلې دى. (٢٧) زه تاسو ته سكون پرېردم، زما خپل سكون، هغه چې دنيا يې نه شى وركولې. نو مه پرېشانه كېږئ او مه پرېږئ. (٢٨) تاسو واورېدل چې ما درته وفرمائيل، زه درنه روان يم او زه بيا تاسو له واپس راځم. كه چېرې تاسو ما سره مينه ڪوئ نو تاسو به په دې خوشحاله شئ چې زه پلار له روان يم ځكه چې پلار زما نه لوى دے. (٢٩) ما تاسو ته اوس د دې د پېښېدو نه مخكېنې دا وفرمائيل نو چې كله دا پېښ شى نو تاسو به ايمان راوړئ. (٣٠) زه به پس د دې نه تاسو سره پيرې خبرې ونه كړم ځكه چې د دې دنيا سردار يعنې شيطان راتلونكې دے. خو د هغه په ما هيڅ اختيار نشته. (٣١) زه هغه كار كوم چې پلار څنگه حُكم كړې دے نو ځكه چې دنيا په دې پوهه شى چې زه د پلار سره مينه كوم. نو راځئ چې د دې ځائ نه ځو.“

حضرت عيسى د انگور اصلى بوټې

١٥) ١) ”زه د انگور اصلى بوټې يم او زما پلار باغوان دے. (٢) هغه زما نه هره هغه څانگه پرې كوي چې مېوه نه نيسي او هره څانگه چې مېوه نيسي په هغې كېنې قينچي كوي چې نوره زياته مېوه ونيسي. (٣) د هغه كلام په ذريعه كوم چې ما تاسو ته اورولې دے تاسو خو پاك او صفا شوى يئ. (٤) په ما كېنې اوسئ لكه چې زه په تاسو كېنې اوسېږم. لكه څنگه چې يوه څانگه يواځې مېوه نه شى نيولې، ترڅو چې هغه د انگور د بوټي سره پيوند نه وي، دغسې تاسو هم مېوه نه شئ نيولې ترڅو چې تاسو په ما كېنې نه اوسئ. (٥) زه د انگور بوټې يم او تاسو زما څانگې يئ. څوك چې په ما كېنې اوسى او زه په هغوئ كېنې نو هغوئ ډېره مېوه نيسي، ځكه چې زما نه بغېر تاسو هيڅ نه شئ كولې. (٦) هر څوك چې په ما كېنې نه اوسى هغه به لكه د بې كاره څانگې په شان گزار كړې شى، او اوچ به شى، او دغه شان اوچې څانگې يو ځائ ته راتولېږي او په اور كېنې سوزولې كيږي. (٧) كه چېرې تاسو په ما كېنې اوسئ او زما خبرې په تاسو كېنې اوسى نو څه چې تاسو غواړئ هغه به تاسو له دركړې شى. (٨) نو چې كله تاسو ډېره مېوه نيسي نو په دې سره زما اصلى مريدان يئ او په دې سره زما پلار ته لوى ملاوېږي. (٩) څنگه چې پلار ما سره مينه كړې ده نو دغه شان زه تاسو سره مينه كوم. زما په

مینه کبني اوسئ. (۱۰) کئ چرې تاسو زما په حُکمونو عمل کوئ نو تاسو به زما په مینه کبني اوسپرئ لکه څنگه چې ما د خپل پلار په حُکمونو عمل کړې دے او د هغه په مینه کبني اوسپرئ. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې خبرې د دې دپاره وکړې چې زما خوشحالی په تاسو کبني وی او چې ستاسو خوشحالی پوره شی. (۱۲) دا زما حُکم دے، چې تاسو د یو بل سره مینه کوئ څنگه چې ما تاسو سره مینه کړې ده. (۱۳) د دې نه لویه مینه چا کبني نشته چې یو کس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ورکړی. (۱۴) تاسو به هله زما دوستان یئ چې زما په حُکمونو عمل کوئ. (۱۵) نو زه د دې نه پس تاسو ته غلامان نه وایم، ځکه چې غلام ته پته نه وی چې د هغه مالک څه کوی، خو ما تاسو ته دوستان وئیلی دی ځکه چې ما تاسو ته هر هغه څه بشکاره کړی دی کوم چې ما د پلار نه اوربدلی دی. (۱۶) تاسو زه غوره کړې نه یم خو ما تاسو غوره کړی یئ او ما تاسو مقرر کړئ چې لاړ شی او مېوه ونیسی، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به تاسو ته هر هغه څه درکړی څه چې تاسو زما په نوم د هغه نه وغواړئ. (۱۷) دا زما تاسو ته حُکم دے چې د یو بل سره مینه کوئ.

تاسو نه د دُنیا نفرت

(۱۸) کئ دُنیا تاسو نه نفرت کوی نو تاسو پوهه شی چې ستاسو نه اول یې ما نه نفرت کړې دے. (۱۹) کئ چرې تاسو د دُنیا وے نو دُنیا به تاسو سره د خپلو په شان مینه کړې وه، خو تاسو د دُنیا نه یئ. خو ما تاسو د دُنیا نه جدا کړئ نو دغه وجه ده چې دُنیا تاسو نه نفرت کوی. (۲۰) دا خبرې یادې ساتئ چې کومې ما تاسو ته وکړې، یو نوکر هم د خپل مالک نه لوی نه وی. نو چې هغوی زه و زورولم نو تاسو به هم و زوروی. کئ هغوی زما په کلام عمل وکړی نو ستاسو په کلام به هم عمل وکړی. (۲۱) خو دوی به زما د نوم په سبب تاسو سره دا هر څه وکړی ځکه چې هغوی هغه نه پېژنی چا چې زه رالېرلے یم. (۲۲) کئ زه راغلے نه وے او دوی ته مې وئیلے نه وے نو دوی به مجرم نه و، خو اوس د هغوی سره د خپلې گناه څه بهانه نشته. (۲۳) څوک چې ما نه نفرت کوی هغه زما د پلار نه هم نفرت کوی. (۲۴) کئ چرې ما د هغوی په مینځ کبني داسې کارونه نه وے کړې کوم چې بل هیچا هم نه دی کړی نو هغوی به مجرم نه وے، خو اوس هغوی دا ولیدل او مونږ پلار زوی دواړو نه نفرت کوی. (۲۵) هم د هغوی په شریعت کبني دا لیکلی دی چې، ”هغوی ما نه بهی سببه نفرت وکړو.“ (۲۶) خو چې مددگار راشی کوم چې به زه تاسو ته د پلار نه دلېرم، یعنې د حقیقت روح چې د پلار نه راوځی، هغه به زما په باب کبني گواهی ورکړی. (۲۷) تاسو به هم گواهی ورکوئ ځکه چې تاسو د اول نه ما سره یئ.“

د مریدانو نه د دُنیا نفرت

۱۶

(۱) ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وکړې چې تاسو د تیندک خوړلو نه بچ شی. (۲) نو هغوی به تاسو د عبادتخانو نه شړی، او بهی شکه داسې وخت راتلونکے دے څوک چې تاسو قتلوی هغوی به دا گمان کوی چې په دې کار کولو سره هغوی د خدای پاک خدمت کوی. (۳) هغوی به دا کارونه ځکه کوی چې هغوی نه پلار پېژنی او نه ما.

د روح القدس کار

(۴) خو ما دا خبرې تاسو ته ځکه وکړې چې کله دا کار پېښ شی نو تاسو ته به رایاد شی چې ما تاسو د دې په حقله خبر کړی وئ. ما تاسو ته دا خبرې د اول نه ځکه وئ کړې ځکه چې زه تاسو سره وم، (۵) خو اوس زه هغه چا ته روان یم چا چې زه رالېرلے یم. اوس په تاسو کبني هیڅوک زما نه دا تپوس نه کوی چې ته چرته روان یئ؟ (۶) خو دا کومې خبرې چې

ما تاسو ته وکړې په هغې ستاسو زړونه غمژن شول. (۷) خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا ستاسو دپاره بهتره ده چې زه لاړ شم. ځکه که زه لاړ نه شم نو مددگار به تاسو ته رانه شی خو که زه لاړ شم نو هغه به زه تاسو له راولېږم. (۸) او کله چې هغه راشی نو هغه به دنیا د گناه او د صداقت او انصاف په باب کښې ملامته کړی، (۹) د گناه په باب کښې ځکه چې هغوی په ما ایمان نه راوړی، (۱۰) د صداقت په باب کښې ځکه چې زه پلار له ځم او تاسو به ما نور ونه وینی، (۱۱) او د انصاف په باب کښې ځکه چې د دې دنیا سردار یعنی شيطان مجرم کړی شو. (۱۲) ما سره نورې هم ډیرې خبرې دی چې تاسو ته یې وکړم خو تاسو اوس دا نه شی برداشت کولای. (۱۳) خو چې د حقیقت روح راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوځی ځکه چې هغه به د خپله ځانه خبرې نه کوی، خو هغه څه به وائی څه چې د خدای پاک نه اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله پېشگوښی کوی. (۱۴) هغه به ما ته لوی راکړی ځکه چې هغه به زما نه هغه څه حاصل کړی چې په ما کښې دی او تاسو ته به ووائی. (۱۵) څه چې د پلار دی هغه زما دی، په دې وجهه ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه به ما نه هغه څه حاصل کړی څه چې په ما کښې دی او تاسو ته به یې وښائی.

غم په خوشحالی کښې بدلېدل

(۱۶) په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینی. (۱۷) بیا د هغه ځینو مریدانو یو بل ته وویل، ”د هغه مونږ ته د دې بیان نه څه مطلب دے چې په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینی، او، چې زه خپل پلار له روان یم؟“ (۱۸) هغوی وئیل چې، ”د هغه د دې لږ ساعت نه څه مطلب دے؟ مونږ ته پته نشته چې د هغه بیان د څه په حقله دے.“ (۱۹) عیسیٰ په دې پوهه شو چې هغوی له ما نه د تپوسونو په طلب دی نو هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې بحث کوئ کوم بیان چې ما تاسو له وکړو چې، په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینی؟“ (۲۰) نو زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو به ژاړئ او ویر به کوئ خو دنیا به خوشحاله وی. تاسو به په غم کښې ډوب یئ خو ستاسو غم به په خوشحالی بدل شی. (۲۱) د ماشوم د پیدا کېدو په وخت کښې ښځه په تکلیف کښې وی. خو د ماشوم په پیدا کېدو سره د هغې نه ټول دردونه هېر شی، د دې خوشحالی په وجه چې هغې دنیا ته یو نوې ماشوم راوستو. (۲۲) نو اوس تاسو غمژن یئ خو زه به تاسو بیا وینم او ستاسو زړونه به خوشحاله شی او هیڅوک به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانه خلی. (۲۳) په هغه ورځ به تاسو زما نه هیڅ خواست نه کوئ. زه تاسو ته رښتیا وایم، که تاسو زما په نوم د پلار نه څه هم وغواړئ، نو هغه به یې درکړی. (۲۴) تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هیڅ نه دی غوښتی. وغواړئ نو تاسو له به درکړی شی نو چې ستاسو خوشحالی پوره شی.

زه په دنیا غالب یم

(۲۵) ما تاسو ته دا هر څه په مثالونو کښې بیان کړل. خو وخت راروان دے چې زه به تاسو ته نور په مثالونو کښې خبرې ونه کړم خو په ډاگه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. (۲۶) په هغه ورځ به تاسو زما په نوم غواړئ. زه دا نه وایم چې زه به د پلار نه ستاسو دپاره خواست کوم. (۲۷) ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مینه کوی، ځکه چې تاسو ما سره مینه کوئ او ستاسو دا ایمان دے چې زه د خدای پاک د طرف نه راغلے یم. (۲۸) زه د پلار نه دې دنیا ته راغلے یم او اوس زه دنیا بیا پرېږدم او خپل پلار له ځم. (۲۹) د هغه مریدانو وویل، ”گوره، تہ اوس په ډاگه لگیا یې او نه په مثالونو. (۳۰) مونږ اوس پوهیږو چې تہ د هر څه نه خبر یې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجهه زمونږ دا ایمان دے چې تہ د خدای پاک د طرفه راغلے یې.“ (۳۱) عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما یقین کوئ څه؟“ (۳۲) گورئ،

وخت راروان دے، بلکې راغلے دے چې تاسو به خواره واره شئ او هر يو به خپلو کورونو ته لار شئ او تاسو به ما اېک يواځې پرېږدئ، خو بيا هم زه يواځې نه يم ځکه چې پلار ما سره دے. (۳۳) ما تاسو ته دا هر څه ووييل نو چې تاسو په ما کښې سلامتيا حاصله کړئ. په دې دنيا کښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ. خو زړور شئ ځکه چې زه په دنيا غالب شوې يم.“

د حضرت عيسی د خپلو مريدانو دپاره دُعا

۱۷ (۱) د دې خبرو کولو نه پس عيسی پاس آسمان ته وکتل او وې فرمائيل، ”پلاره، وخت راغلے دے، خپل زوی ته لوی ورکړه نو چې زوی تا له جلال درکړی. (۲) ځکه چې تا ما ته په ټولو بني آدمو اختيار راكړے دے چې هغوی ټولو له تل عمری ژوندون ورکړم څوک چې راته تا حواله کړی دی. (۳) او تل عمری ژوندون دا دے چې هغوی تا وپېژنی چې صرف ته رښتینے خدای پاک يې او عيسی مسيح څوک چې تا رالېږلے دے. (۴) ما په زمکه تا له جلال درکړو د هغه کار په ختمولو چې تا ما ته د کولو دپاره حواله کړے وو. (۵) نو اے پلاره، اوس ته ما له په خپل حضور کښې لوی راکړه، هغه لوی چې کومه ما د دنيا د پيدا کېدو نه اول ستا په حضور کښې لرله. (۶) ما ستا نوم هغوی ته څرگند کړو کوم خلق چې په دنيا کښې تاسو ما ته راکړی دی. هغوی ستا وُو او تا ما له راکړل او هغوی ستا په کلام عمل کړے دے. (۷) اوس هغوی پوهه شوی دی چې هر څه چې تا ما له راکړی دی دا ستا د طرفه دی. (۸) ځکه چې ما هغوی ته هغه کلام ورکړے دے کوم چې تا ما له راکړے دے، او دوی هغه قبول کړے دے، او هغوی په حقيقت پوهه شوی دی چې زه له تا نه راغلے يم، او د هغوی په دې ايمان دے چې زه تا رالېږلے يم. (۹) زه د دنيا دپاره دُعا نه کوم خو د هغوی دپاره دُعا کوم څوک چې تا ما ته په حواله کړی دی ځکه چې هغوی ستا دی. (۱۰) څه چې زما دی هغه ستا دی، او څه چې ستا دی هغه زما دی، او په هغوی کښې زما لوی څرگنده شوه. (۱۱) نور زه په دنيا کښې نه پاتې کېږم خو هغوی په دنيا کښې دی او زه تا ته درروان يم. اے قدوسه پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوی حفاظت وکړه څوک چې تا ما له راکړی دی، نو چې هغوی هم يو موټے شی څنگه چې مونږ دواړه يو يو. (۱۲) ترڅو چې زه د هغوی سره وم ما ستا په نوم د هغوی حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړے وو. ما د هغوی حفاظت وکړو او په هغوی کښې يو هم هلاک نه شو بې له يو نه چې مرگ يې مقرر وو، نو چې د صحيفې ليک پوره شی. (۱۳) خو زه اوس تا ته درروان يم. چې په دنيا کښې کله زه دوی سره وم نو ما دوی ته د دې خبرو بيان وکړو د دې دپاره چې دوی زما د خوشحالی نه معمور شی. (۱۴) ما ستا پېغام هغوی له ورکړے دے او دنيا هغوی نه نفرت کوی ځکه چې هغوی د دنيا نه دی لکه څنگه چې زه د دنيا نه يم. (۱۵) زه ستا نه دا خواست نه کوم چې دوی د دې دنيا نه وباسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوی د شيطان نه محفوظ وساتي. (۱۶) دوی د دنيا نه دی لکه څنگه چې زه د دنيا نه يم. (۱۷) دوی د حقيقت په وسيله مقدس کړه، ستا کلام حقيقت دے. (۱۸) لکه څنگه چې تا زه دنيا ته رالېږلے يم نو دغه شان ما دوی دنيا ته لېږلی دی. (۱۹) او د دوی دپاره زه خپل ځان مقدس کوم نو چې دوی هم په حقيقت کښې مقدس شی. (۲۰) خو زه صرف د دوی دپاره دُعا نه غواړم بلکې د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوی د کلام په وسيله به په ما ايمان راوړی. (۲۱) چې هغوی هم يو موټے شی، اے پلاره، لکه څنگه چې ته او زه يو يو. نو دغه شان دې دوی هم په مونږ کښې يو وی، چې دنيا په دې يقين وکړی چې زه تا رالېږلے يم. (۲۲) کومه لوی چې تا ما له راکړې ده هغه ما دوی له ورکړه د دې دپاره چې دوی يو وی لکه چې مونږ يو يو. (۲۳) زه په هغوی کښې يم او ته په ما کښې يې، چې دوی په مکمل توگه يو شی. بيا چې دنيا په دې پوهه شی چې زه تا رالېږلے يم، او تا د دوی سره هم داسې مينه وکړله لکه چې ما سره دې کوله. (۲۴) اے پلاره، هغه خلق څوک چې تا ما له راکړی دی زه غواړم چې دوی هم ما سره وی چرته چې زه يم، چې دوی

زما لوئی ووینی کومه چې تا ما له راکړې ده ځکه چې تا د دُنیا د پیدا کېدو نه مخکېني ما سره مینه کړې ده. (٢٥) اے صادقه پلاره، دُنیا تا نه پېژنی خو زه تا پېژنم او دوی ته پته ده چې تا زه رالېږلې يم. (٢٦) ما ستا نوم دوی ته څرگند کړو او دا به لا نور هم څرگندوم د دې دپاره چې کومه مینه چې تا ما سره کوله، هغه دې په دوی کېني هم وی، او زه دې هم په دوی کېني يم.“

د حضرت عیسیٰ گرفتارول

١٨ (٢٧) د دې خبرو نه پس عیسیٰ د خپلو مریدانو سره بهر ووتو او د قدرون د وادی نه پورې وتلو. هلته یو باغ وو چې عیسیٰ او د هغه مریدان په کېني ورننوتل. (٢٨) نو یهوداه، څوک چې به د هغه مځبري کوی، هغه ته د هغه ځای هم پته وه ځکه چې عیسیٰ به اکثر د خپلو مریدانو سره هلته ملاوېدو. (٢٩) نو یهوداه د فریسیانو او مشرانو امامانو له خوا د رومی آفسر وسله بنده دسته او محافظان پېوې او مشعلونه په لاس هغه ځای ته راغلل. (٣٠) عیسیٰ په دې پوهېدو چې څه به ورسره کېږي خو بیا هم ور مخکېني شو او هغوی نه یې تپوس وکړو چې، ”تاسو څوک لټوئ؟“ (٣١) هغوی جواب ورکړو چې، ”عیسیٰ ناصری.“ عیسیٰ وفرمائیل، ”زه هغه يم.“ او یهوداه چا چې د هغه مځبري وکړه د هغوی سره ولاړ وو. (٣٢) کله چې عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”زه هغه يم.“ نو هغوی وروستو شول او په زمکه پرېوتل. (٣٣) عیسیٰ بیا هغوی نه تپوس وکړو، ”دا تاسو څوک لټوئ؟“ او هغوی جواب ورکړو، ”عیسیٰ ناصری.“ (٣٤) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه زه يم. که تاسو ما لټوئ نو دا نور سړی پرېږدئ چې ځی.“ (٣٥) دا د هغه د هغه خبرو پوره کول وو چې هغه فرمائیلی وو، ”چې ما د هغوی نه یو کس هم نه دے ضائع کړی څوک چې تا ما ته حواله کړی دی.“ (٣٦) نو شمعون پطروس خپله توره راویستله او د مشر امام په غلام یې گزار وکړو او بسے غوږ یې ترې نه پرې کړو. د غلام نوم ملخوس وو. (٣٧) عیسیٰ پطروس ته وفرمائیل چې، ”خپله توره واپس په ټیکی کېني کېږده. ولې زه هغه پباله ونه څښم چې پلار ما ته راکړې ده؟“

د حضرت عیسیٰ د مشر امام په مخکېني پېش کول

(٣٨) نو د سپاهیانو دستې سره د خپل آفسر او یهودی محافظانو او مشرانو عیسیٰ ونيولو او وې تړلو. (٣٩) هغوی هغه اول اناس ته بوتلو، اناس د کائفس سخر وو څوک چې د هغه کال دپاره مشر امام وو. (٤٠) کائفس هغه سرے وو چا چې یهودیانو ته دا مشوره ورکړې وه چې دا بهتره ده چې یو سرے د ټول قوم دپاره مړ شی.

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس انکار

(٤١) شمعون پطروس او یو بل مرید په عیسیٰ پسې وروستو روان وو او د هغه بل مرید د مشر امام سره تعلق وو نو ځکه هغه د عیسیٰ سره د مشر امام دربار ته ورننوتو. (٤٢) خو پطروس د دروازې نه بهر ایسار شو. نو هغه بل مرید چې د مشر امام سره یې تعلق وو، واپس بهر راوتو او د هغه بنځې سره یې خبرې وکړې چې د دروازې چوکیداره وه او پطروس یې دننه راوستو. (٤٣) بنځې پطروس ته وویل، ”آیا ته هم د دې سړی مرید نه یې څه؟“ پطروس وویل چې، ”نه، زه نه يم.“ (٤٤) نوکرانو او محافظانو د سکارو اور بل کړے وو ځکه چې یخنی وه او هغوی ترې چاپېره ولاړ وو او ځانونه یې تودول. او پطروس هم د هغوی سره ولاړ وو او ځان یې تودولو.

د مشر امام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

۱۹) بیا مشر امام د عیسیٰ نه د هغه د مریدانو او د هغه د تعلیم په حقله تپوس وکړو. ۲۰) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما دُنیا ته په پاڼه خبرې کړې دی. ما همېشه په عبادتخانو او د خدای په کور کښې تعلیم ورکړې دے چرته چې ټول یهودیان راغونډیږی او ما په پټه څه هم نه دی وئیلی. ۲۱) نو تہ زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوی نه تپوس وکړه چا چې هغه اوربدلی دی څه چې ما هغوی ته وئیلی دی، هغوی ته پته ده چې ما څه وئیلی دی.“ ۲۲) کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو یو محافظ چې د هغه په خوا کښې ولاړ وو عیسیٰ ته یې په مخ څپېره ورکړه او وې وئیل، ”مشر امام ته څوک داسې جواب ورکوی څه؟“ ۲۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”که بد مې وئیلی وی نو په ما یې ثابتته کړه، خو که مې ټیک خبره کړې وی نو څپېره دې ولې راکړه؟“ ۲۴) بیا اناس عیسیٰ مشر امام کائفس ته تړلے ولېږلو.

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه بیا انکار

۲۵) په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان یې تودولو، نو هغوی ترې تپوس وکړو، ”ولې تہ هم د هغه د مریدانو نه یو نه یې څه؟“ هغه انکار وکړو او وې وئیل چې، ”نه، زه نه یم.“ ۲۶) د مشر امام یو غلام چې د هغه سرې خپلوان وو د چا نه چې پطروس غوږ پرې کړے وو ورنه تپوس وکړو، ”ما تہ د هغه سره په باغ کښې نه وې لیدلے څه؟“ ۲۷) پطروس بیا انکاری شو او چرگ په هم هغه وخت کښې بانگ ووئیلو.

د پیلاطوس په وړاندې د حضرت عیسیٰ پیش کېدل

۲۸) بیا هغوی عیسیٰ سحر وختی د کائفس د کور نه د رومی گورنر قلعي ته بوتلو. نو یهودیان د قلعي نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوی غوښتل چې خپل ځانونه د پليتي نه وساتي دې دپاره چې د فسح خوراک نه منع نه کړے شی. ۲۹) نو پیلاطوس ورته بهر راووتو او تپوس یې ترې وکړو، ”تاسو د دې سرې خلاف څه الزام لگوي؟“ ۳۰) هغوی جواب ورکړو، ”که دا سرے چرې مجرم نه وے نو مونږ به تا له نه راوستو.“ ۳۱) پیلاطوس هغوی ته وئیل، ”دے بوځی او د خپل شریعت په مطابق یې فېصله وکړی.“ یهودیانو جواب ورکړو چې، ”مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړو.“ ۳۲) او دغه شان د عیسیٰ هغه خبره پوره شوه چې هغه به په کوم قسمه مرگ مړ شی. ۳۳) نو پیلاطوس واپس قلعي ته ننوتو او عیسیٰ یې راوغوښتو او د هغه نه یې تپوس وکړو چې، ”تہ د یهودیانو بادشاه یې څه؟“ ۳۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”دا تپوس تہ په خپله ما نه کوې، یا که بل چا درته زما په حقله وئیلی دی؟“ ۳۵) پیلاطوس وئیل، ”زه یهودی یم څه؟ ستا خپل قام او مشرانو امامانو تہ ما ته په حواله کړے یې. تا څه کړی دی؟“ ۳۶) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما بادشاهی د دې دُنیا بادشاهی نه ده. که چرې زما بادشاهی د دې دُنیا وے، نو زما خادمانو به د یهودیانو نه زما د بچ کولو دپاره د هغوی سره جنگ کړے وے. خو زما بادشاهی د دې دُنیا نه ده.“ ۳۷) پیلاطوس هغه ته وئیل، ”نو تہ بادشاه یې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تہ وائې چې زه بادشاه یم. آو، زه د دې دپاره پېدا شوے یم، او د دې دپاره زه دُنیا ته راغلے یم چې د حقیقت گواهی ورکړم. او هر څوک چې حقیقت خوښوی هغه زما آواز اوری.“ ۳۸) پیلاطوس هغه ته وئیل، ”حقیقت څه دے؟“

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتوی

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوی ته یې وئیل چې، ”ما د دے خلاف هیڅ جرم پېدا نه کړو. ۳۹) خو ستاسو

دا رواج دے چې زه يو قېدی د فسح اختر په ورځ ستاسو دپاره آزادم. ستاسو دا خوښه ده چې زه د يهوديانو بادشاه درته آزاد کړم څه؟“ (۴) خو په جواب کښې خلقو چغې کړلې، ”نه، دا سرې نه، خو برابا آزاد کړه.“ او برابا يو ډاکو وو.

۱۹

(۱) بيا پيلاطوس عيسی بوتلو او په کوږو يې وهلو. (۲) او سپاهيانو د ازغو تاج جوړ کړو او هغه ته يې په سر کړو او هغه ته يې کاسنی چوغه ورواغوسته. (۳) هغوی هغه له راتلل، او ورته يې وئيل، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ او په مخ به يې څپېره ورکوله. (۴) يو ځل بيا پيلاطوس بهر راوتو او يهوديانو ته يې وئيل چې، ”وگورئ زه هغه تاسو له بهر راوالم چې تاسو خبر شئ چې ما د هغه خلاف هيڅ جرم ونه موندلو.“ (۵) نو عيسی بهر راغلو د ازغو تاج يې په سر وو او کاسنی چوغه يې اغوستې وه. پيلاطوس هغوی ته وئيل، ”وگورئ، دا هغه سرې دے.“ (۶) کله چې مشرانو امامانو او د خدای د کور محافظانو هغه وليدو هغوی چغې کړې، ”دے په سولی راځوړند کړئ. دے په سولی راځوړند کړئ.“ پيلاطوس هغوی ته وئيل چې، ”دے بوځی او په خپله يې په سولی کړئ ځکه چې ما د ده خلاف هيڅ جرم ونه موندلو.“ (۷) يهوديانو هغه ته جواب ورکړو چې، ”مونږ سره شريعت شته، او د هغه شريعت په مطابق دے د مرگ لائق دے ځکه چې ده د خدای پاک د زوی کېدو دعوی کړې ده.“ (۸) کله چې پيلاطوس دا واورېدل نو هغه نور زيات يرې واخستلو. (۹) هغه خپلې قلعي ته بيا دننه شو او د عيسی نه يې تپوس وکړو چې، ”ته د کوم ځای نه راغله يې؟“ خو عيسی ورته هيڅ جواب ورنه کړو. (۱۰) نو پيلاطوس هغه ته وئيل، ”ته ما سره خبرې نه کوي څه؟ تا ته دا معلومه نه ده چې ما سره دا اختيار شته چې تا آزاد کړم او دا اختيار هم راسره شته چې تا په سولی کړم؟“ (۱۱) عيسی هغه ته جواب ورکړو چې، ”ستا به په ما باندې هيڅ اختيار نه وے که چرې دا د بره نه تا ته نه وے درکړے شوے. په دې وجه چا چې زه تا ته په حواله کړے يم، هغه د لوی گناه مجرم دے.“ (۱۲) د هغه ساعت نه پس پيلاطوس ډېر کوشش کولو چې هغه آزاد کړي خو يهوديانو چغې وهلې، ”که تا دا سرې آزاد کړو نو ته د رومی قيصر خیر خواه نه يې. هر څوک چې د بادشاه کېدو دعوی کوي هغه د رومی قيصر مخالفت کوي.“ (۱۳) کله چې پيلاطوس دا خبرې واورېدلې نو هغه عيسی بهر راوويستو او د عدالت په کړسې هغه ځای کېښناستو چې دونکاچه ورته وائی يا په آرامی ژبه کېښې ورته گېتا وائی. (۱۴) د غرمې په وخت کېښې چې د فسح اختر د تيارولو ورځ وه، پيلاطوس يهوديانو ته وئيل، ”وگورئ، دا دے ستاسو بادشاه.“ (۱۵) هغوی چغې سورې جوړې کړې، ”بو يې ځی، بو يې ځی. په سولی يې کړه.“ پيلاطوس هغوی نه تپوس وکړو، ”ستاسو بادشاه په سولی کړم څه؟“ مشرانو امامانو جواب ورکړو چې، ”زمونږ خو د قيصر نه بغير بل بادشاه نشته.“ (۱۶) بيا پيلاطوس عيسی هغوی ته د سولی کولو دپاره په حواله کړو. نو هغوی عيسی بوتلو.

د حضرت عيسی په سولی کول

(۱۷) او هغه خپله سولی په خپله پورته کړې وه، او هغه بهر هغه ځای ته لاړو چې ورته د کوږو ځای وائی، او په آرامی ژبه کېښې ورته گولگتا وائی. (۱۸) هلته هغوی هغه په سولی کړو او ورسره يې دوه نور هم، يو ښی لاس ته او بل گس لاس ته، او عيسی د هغوی په مينځ کېښې وو. (۱۹) پيلاطوس په سولی د يوې تختې لگولو حکم ورکړو چې پرې دا ليک وو، ”عيسی ناصری د يهوديانو بادشاه.“ (۲۰) ډېرو يهوديانو دا تختې ولوستله ځکه چې هغه ځای چې چرته عيسی په سولی کړے شو هغه ښار ته نژدې وو، او هغه تختې په آرامی، لاطینی او يونانی ژبه کېښې ليکلې شوې وه. (۲۱) بيا د يهوديانو مشرانو امامانو پيلاطوس ته وئيل، ”دا مه ليکئ چې د يهوديانو بادشاه، بلکې داسې وليکئ چې، ده وئیلی وؤ چې زه په خپله د يهوديانو بادشاه يم.“ (۲۲) پيلاطوس جواب ورکړو، ”نه، د کومو ليکلو چې ما حکم ورکړے دے هغه ټيک دے.“ (۲۳) کله چې سپاهيانو عيسی په سولی کړو، هغوی د هغه جامې راواخستې او په څلورو برخو يې تقسيم کړې، د هر يو سپاهی دپاره يوه

برخه، او چوغه يې روغه پرېښوده. ځکه چوغه لا گنډلې شوې نه وه او د سر نه تر ښکته پورې ټوله د يوې ټوټې وه. (۲۳) نو هغوی يو بل ته ووتل، ”مونږ ته دا څيری کول نه دی په کار، راځئ چې پرې پچه واچوو، وبه گورو چې د چا رسيری.“ دغه شان د صحيفې ليک پوره شو چې، ”هغوی زما جامې په خپلو کښې تقسيم کړې او زما په چوغه يې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهيانو وکړل. (۲۵) خو د عيسی د سولې سره نزدې د هغه مور او ترور او د کلوياس ښځه مريم او مريم مگدالينی ولاړې وې. (۲۶) کله چې عيسی خپله مور د خپل خوږ مريد سره په خوا کښې ولاړه وليده عيسی هغې ته وفرمائيل، ”مورې، دا ستا زوی دے.“ (۲۷) هغه بيا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل کور ته بوتله.

د حضرت عيسی مرگ

(۲۸) د دې نه پس عيسی چې پوهه شو چې هر څه پوره شوی دی نو هغه وفرمائيل، ”زه تږم يم.“ او دې سره د صحيفې يوه پېښگوټې پوره شوه. (۲۹) هلته يو لوبښی د تروې سرکې نه پک پروت وو. نو هغوی يو اسفنج په کښې لوند کړو او د ويلنې په څانگه يې کېښودو او دا يې د عيسی شونډو ته ورورسولو. (۳۰) کله چې سرکه عيسی ته ورکړې شوه نو هغه وفرمائيل چې، ”دا کار پوره شو.“ بيا يې سر ټيټ کړو او ساه يې ورکړه.

د حضرت عيسی پوښتنی په نبزه وهل

(۳۱) اوس دا د فسخ دپاره د تياری کولو د جمعې ورځ وه او راتلونکې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه يهوديانو نه غوښتل چې د سبت په ورځ دې مړی په سولې پاتې شی، نو هغوی پيلاطوس ته خواست وکړو چې د دوی پښې دې ماتې کړې شی او مړی دې راکوز کړې شی. (۳۲) نو سپاهيان راغلل او د اولنی سړی پښې يې ماتې کړې او بيا يې د هغه بل سړی پښې ماتې کړې چې عيسی سره په سولې شوی ؤو. (۳۳) خو کله چې هغوی عيسی له راغلل او وې ليدو چې هغه د اول نه مړ دے، نو هغوی د هغه پښې ماتې نه کړې. (۳۴) خو د دې باوجود يو سپاهی د هغه پوښتنی په نبزه ووهله او سمدستی ترې د وینو او اوبو دارې روانې شوې. (۳۵) هغه سړی چې دا وکتل هغه گواهی ورکړه او د هغه گواهی رښتيا ده. هغه رښتيا خبرې کوی د دې دپاره چې تاسو هم ايمان راوړئ. (۳۶) دا کارونه وشول نو چې د صحيفې وينا پوره شی چې، ”د هغه يو هډوکے به هم مات نه کړې شی.“ (۳۷) او بيا په يو بل آيت کښې راغلی دی چې، ”هغوی به هغه سړی ته گوری چې په نبزه يې سورے کړو.“

د حضرت عيسی ښځېدل

(۳۸) د هغې نه پس يوسف چې د ارمتيه وو د پيلاطوس نه د عيسی د مړی وړلو خواست وکړو. يوسف د عيسی مريد وو خو په پټه ځکه چې هغه د يهوديانو نه یرېدو. د پيلاطوس په اجازت سره هغه راغلو او د هغه مړے يې يوړو. (۳۹) د هغه سره نیکوديموس نومې سړے هم ملگرے شو څوک چې عيسی له د شپې ورغله وو، او نیکوديموس تقريباً د پنځوس سېره د مړ چير سره د عودو گڼې راوړل. (۴۰) هغوی دواړو د عيسی لاش واخستو او د يهوديانو د ښخولو د رواج په مطابق يې خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په کوم ځای کښې چې عيسی په سولې کړے شوی وو هلته کښې يو باغ وو او په باغ کښې دننه يو نومی قبر وو چې د دې نه وړاندې په کښې لا څوک ښخ شوی نه ؤو. (۴۲) ځکه چې دا د يهوديانو د فسخ د تياری ورځ وه او دا قبر د هغه ځای سره نزدې وو نو هغوی عيسی په دې کښې کېښودو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۰

۱) د اتوار په ورځ سحر وختی چې لا توره خړه وه مریم مګدلینی قبر له لاره او وې کتل چې د غار د خولې نه کاپې لرې کړې شوې وو. ۲) نو هغه په منډه شمعون پطروس او هغه بل مرید له راغله چا سره چې عیسیٰ مینه کوله او ورته بې وویل چې، ”هغوی مالک د قبر نه وړې دے، او مونږ ته دا پته نشته چې کوم ځای هغوی د هغه لاش ښخ کړې دے.“ ۳) نو پطروس او هغه بل مرید راووتل او قبر طرف ته روان شول. ۴) هغوی دواړو یو ځای منډې وهلې خو هغه بل مرید د پطروس نه مخکېني شو او قبر ته وړاندې ورسېدو. ۵) هغه سر تیت کړو او دننه یې وکتل چې د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه ورنه غلو. ۶) بیا شمعون پطروس چې په هغه پسې وو راوړسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن بې هلته پروت ولیدو ۷) او هغه رومال چې د عیسیٰ سر یې پرې تړلے وو د کتان د کفن سره نة وو بلکې ځان له جدا انغېستے شوے په یو بل ځای کښې پروت وو. ۸) بیا هغه بل مرید څوک چې قبر ته مخکېني رسېدلے وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې لیدل او یقین یې پرې وکړو. ۹) نو اوس هم هغوی د صحیفو په مطلب پوهه نة وو چې عیسیٰ به خامخا د مرو نه بیا ژوندے پاڅی.

د حضرت عیسیٰ مریم مګدلینی ته څرګندېدل

۱۰) نو مریدان واپس خپلو کورونو ته لاړل. ۱۱) خو مریم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل یې. او په ژړا کښې هغه وریټه شوه چې غار کښې دننه وګوری. ۱۲) او هغې هلته دوه فرښتې په سپینو جامو کښې د لاش په ځای ناستې ولیدې، یوه سر ته او بله پښو ته، په هغه ځای کښې چرته چې د عیسیٰ لاش کېښودے شوے وو. ۱۳) هغوی د هغې نه تپوس وکړو چې، ”اے خورې، تہ ولې ژاړې؟“ هغې جواب ورکړو چې، ”هغوی زما مالک چرته اوړے دے او ما ته پته نشته چې هغه بې کوم ځای ښخ کړے دے.“ ۱۴) د دې خبرو نه پس هغې مخ راواړولو او عیسیٰ یې هلته ولاړ ولیدو، خو هغې ونه پېژندلو چې دا عیسیٰ دے. ۱۵) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”اے خورې، تہ ولې ژاړې؟ تہ څوک لتوې؟“ هغې دا خیال وکړو چې دا د دې باغ مالی دے، نو ورته بې وویل، ”صاحبه، که چرې تا هغه د دې ځای نه وړے وی نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم ځای ښخ کړے دے، او زه به هغه یوسم.“ ۱۶) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”مریمې.“ هغې هغه ته مخ ورواړولو او په آرامی ژبه کښې یې وئیل، ”ربونې.“ چې مطلب یې اُستاز دے. ۱۷) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”ګوره چې ما ته لاس رانه وړې ځکه چې زه لا خپل پلار ته نة یم ورغلے. خو زما وروڼو له لاره شه او هغوی ته ووايه چې زه خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل ځدای پاک له او ستاسو ځدای پاک له پاس ځم.“ ۱۸) مریم مګدلینی مریدانو له لاره او وې وئیل چې، ”ما مالک ولیدو.“ او هغې هغوی ته د هغه هر څه حال وویل څه چې عیسیٰ ورته فرمائیلې وو.

د حضرت عیسیٰ مریدانو ته څرګندېدل

۱۹) د پیر په شپه چې مریدانو د یهودیانو د یرې نه دروازې بندې کړې وې ناست وو، چې په دې کښې عیسیٰ راغلو، د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ ۲۰) د دې نه پس هغه هغوی ته خپل لاسونه او خپله پښتې وښودله. نو چې کله مریدانو مالک ولیدو نو هغوی ډېر خوشحاله شو. ۲۱) عیسیٰ یو ځل بیا وفرمائیل چې، ”په تاسو دې سلامتیا وی، څنگه چې پلار زه رالېرلے یم هم دغسې زه تاسو لېرم.“ ۲۲) بیا یې په هغوی وپوکل او وې فرمائیل، ”زما له خوا نه روح القدس قبول کړئ. ۲۳) که چرې تاسو د چا گناهونه وبخښئ نو هغوی به وبخښلے شی، او که تاسو هغوی ونه بخښئ نو هغوی به ونه بخښلے شی.“

۲۲) په دولسو مریدانو کښې یو توما چې برغونے هم بللے شی کله چې عیسیٰ راغے هغه د نورو سره موجود نه وو. ۲۵) نو نورو مریدانو هغه ته وویل چې، ”مونږ مالک ولیدلو.“ خو توما هغوئ ته وویل چې، ”ترڅو چې ما د هغه په لاس کښې د مېخونو زخمونه لیدلی نه وی او د مېخونو په زخمونو مې گوتې وهلې نه وی، او خپل لاس مې د هغه په پښتۍ نه وی لگولے نو زه به په دې هیڅکله یقین ونه کړم.“ ۲۶) اته ورځې پس د هغه مریدان بیا په هماغه کور کښې دننه را جمع و او توما هم د هغوئ سره موجود وو. اکر که دروازې تالا وې خو عیسیٰ راغلو د هغوئ په مینځ کښې ودرېدو او وې فرمائیل، ”په تاسو دې سلامتیا وی.“ ۲۷) بیا هغه توما ته وفرمائیل، ”خپلې گوتې دلته کېرده او زما لاسونه وینه او خپل لاس راوړاندې کړه او زما په پښتۍ یې ولگوه. نور شک مه کوه خو یقین کوه.“ ۲۸) توما هغه ته وویل، ”زما مالکه او زما خدایه پاکه.“ ۲۹) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”په دې چې تا زه ولیدم نو ایمان دې راوړو. بختور دی هغوئ چا چې زه نه یم لیدلے او ایمان یې راوړے دے.“

د دې کتاب مقصد

۳۰) عیسیٰ د خپلو مریدانو په موجودگی کښې نورې هم پېرې معجزې څرگندې کړې دی، کومې چې په دې کتاب کښې نه دی لیکلے شوې. ۳۱) خو دا یو څو معجزې ځکه لیکلے شوې دی چې تاسو په دې ایمان راوړئ چې عیسیٰ هم مسیح، یعنې د خدای پاک زوی دے، او چې د ایمان راوړلو په وسیله تاسو ته د هغه په نوم ژوندون ملاو شی.

د حضرت عیسیٰ اووه مریدانو ته څرگندېدل

۲۱) ۱) څه موده پس عیسیٰ بیا د گلیل د درياب په غاړه مریدانو ته خپل ځان څرگند کړو. هغه په دې طریق څرگند شو. ۲) شمعون پطروس او توما چې غبرگونے هم بللے کېرې او ننتی ایل چې د گلیل د قانا وو او د زبدي زامن، او دوه نور مریدان هم هلته موجود وو. ۳) شمعون پطروس هغوئ ته وویل، ”زه د کبانو ښکار له ځم.“ نو هغوئ ورته وویل چې، ”مونږ به هم درسره ځو.“ هغوئ روان شول او کشتۍ ته وختل خو په هغه شپه هغوئ هیڅ ونه نیول. ۴) چې سحر شو نو عیسیٰ د درياب په غاړه ولاړ وو خو مریدانو ته دا پته نه وه چې دا عیسیٰ دے. ۵) عیسیٰ هغوئ ته نعرې کړې، ”اے دوستانو، تاسو څه کبان ونيول که نه؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”نه.“ ۶) هغوئ ته یې وفرمائیل، ”د کشتۍ ښی طرف ته جال ولړئ نو تاسو به څه کبان ونیسئ.“ کله چې هغوئ جال وغورزولو نو هغوئ جال کشتۍ ته نه شو راخېژولے ځکه چې په هغې کښې پېر زیات کبان راگېر شوی وو. ۷) بیا هغه مرید چې عیسیٰ ورسره مینه کوله پطروس ته وویل، ”دا خو مالک دے.“ کله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالک دے نو هغه زر خپل قمیص واچولو ځکه چې هغه خپل قمیص کوز کړے وو او درياب ته یې ودانگل. ۸) خو نور مریدان په کشتۍ کښې راغلل او د کبانو پک جال یې رابښکو ځکه چې هغوئ د وچې زمکې نه لرې نه وو خو تقریباً یو سل گزه به وراخوا وو. ۹) کله چې هغوئ غاړې ته راوختل نو هغوئ د سکرو اور ولیدو چې دپاسه پرې کبان او لږه روټی پرته وه. ۱۰) عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”د خپلو هغه کبانو نه چې اوس مو ونيول څه راوړئ.“ ۱۱) نو شمعون پطروس کشتۍ ته ورغلو او جال یې زمکې ته رابښکلو چې د غټو کبانو نه پک وو، او دا یو سل درې پنځوس وو، او سره د دې چې دومره زیات وو خو بیا هم جال ونه شلېدلو. ۱۲) عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”راشئ او ناشته وکړئ.“ په مریدانو کښې یو کس هم دا همت ونه کړو چې تپوس ترې وکړی چې، ”ته څوک یې؟“

ځکه چې هغوی ته دا پته وه چې دا مالک دے. (۱۲) عیسیٰ راغلو، او روتی یې واخسته او هغوی له یې ورکړه او هم دغه شان یې کبان هم تقسیم کړل. (۱۴) اوس دا درېم ځل وو چې عیسیٰ د مړو نه د ژوندی کېدو نه وروستو مریدانو ته ځان څرگند کړو.

حضرت عیسیٰ او پطروس

(۱۵) د ناشتې نه پس عیسیٰ شمعون پطروس ته وفرمائیل، ”شمعون د یوحنا زویه، تۀ د نورو ټولو نه ما سره زیاته مینه کوي څۀ؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”آو مالکۀ، تا ته پته ده چې زۀ تا سره مینه کوم.“ عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”نو بیا زما گپوری وڅروه.“ (۱۶) په دویم ځل هغه ورته وفرمائیل چې، ”شمعون د یوحنا زویه، تۀ ما سره مینه کوي؟“ پطروس ورته وویل، ”آو، مالکۀ، تا ته بښۀ پته ده چې زۀ تا سره مینه کوم.“ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”نو بیا زما گپې سمبالې کړه.“ (۱۷) په درېم ځل عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”شمعون د یوحنا زویه، تۀ ما سره مینه کوي؟“ پطروس په دې خبره غمژن شو ځکه چې هغه ترې په درېم ځل دا تپوس وکړو چې، ”تۀ ما سره مینه کوي؟“ هغه وویل، ”مالکۀ، تا ته د هر څۀ بښۀ پته ده. تۀ په دې پوهېږي چې زۀ تا سره مینه کوم.“ عیسیٰ وفرمائیل، ”زما گپې وڅروه. (۱۸) زۀ تا ته رښتیا وایم چې کله چې تۀ ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله ترله او چرته چې به دې خوبښه وه هلته به تللې، خو کله چې تۀ زور شې نو تۀ به خپل لاسونه خواره کړي او بل څوک به دې ملا وتړي او هغه خوا ته به دې بوځي چرته چې تۀ تلل نۀ غواړي.“ (۱۹) عیسیٰ دا خبره د دې راز څرگندولو دپاره وکړه چې پطروس به په دغه شان شهید کړي شی چې د خدای پاک جلال به په کېښې څرگند شی. بیا عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“

حضرت عیسیٰ او د هغه خوږ مرید

(۲۰) پطروس راوگرځېدو او هغه مرید یې په ځان پسې راروان ولیدلو د چا سره چې عیسیٰ مینه کوله، هغه چې د ماښام د روتی په وخت کېښې عیسیٰ سره نزدې ناست وو او دا تپوس یې ترېښه کړی وو چې، ”مالکۀ، هغه څوک دے چې په تا به مځبري کوي؟“ (۲۱) کله چې پطروس هغه ولیدو نو د عیسیٰ نه یې تپوس وکړو، ”مالکۀ، د هغه انجام به څۀ وی؟“ (۲۲) عیسیٰ جواب ورکړو، ”کۀ زۀ وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندی پاتې شی ترڅو چې زۀ بیا راشم نو ستا په دې کېښې څۀ؟ تۀ ما پسې راځه.“ (۲۳) په دې وجه د ایماندارانو په مینځ کېښې دا خبره خوره شوه چې دا مرید به نۀ مری. خو عیسیٰ دا نۀ وُو فرمائیل چې هغه به نۀ مری، هغه صرف وفرمائیل، ”کۀ زۀ وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندی پاتې شی ترڅو چې زۀ بیا راشم، نو ستا په دې کېښې څۀ؟“ (۲۴) دا هغه مرید دے چې د دې هر څۀ گواهی کوي او دا یې ولیکل. مونږ ته پته ده چې د هغه گواهی رښتیا ده. (۲۵) خو نور هم ډېر کارونه دی چې عیسیٰ کړي وُو، کۀ چرې دا ټول لیکلے شوي وے نو زما دا خیال دے چې په ټوله دُنیا کېښې به د هغه لیکلے شوو کتابونو ځای نۀ وے.